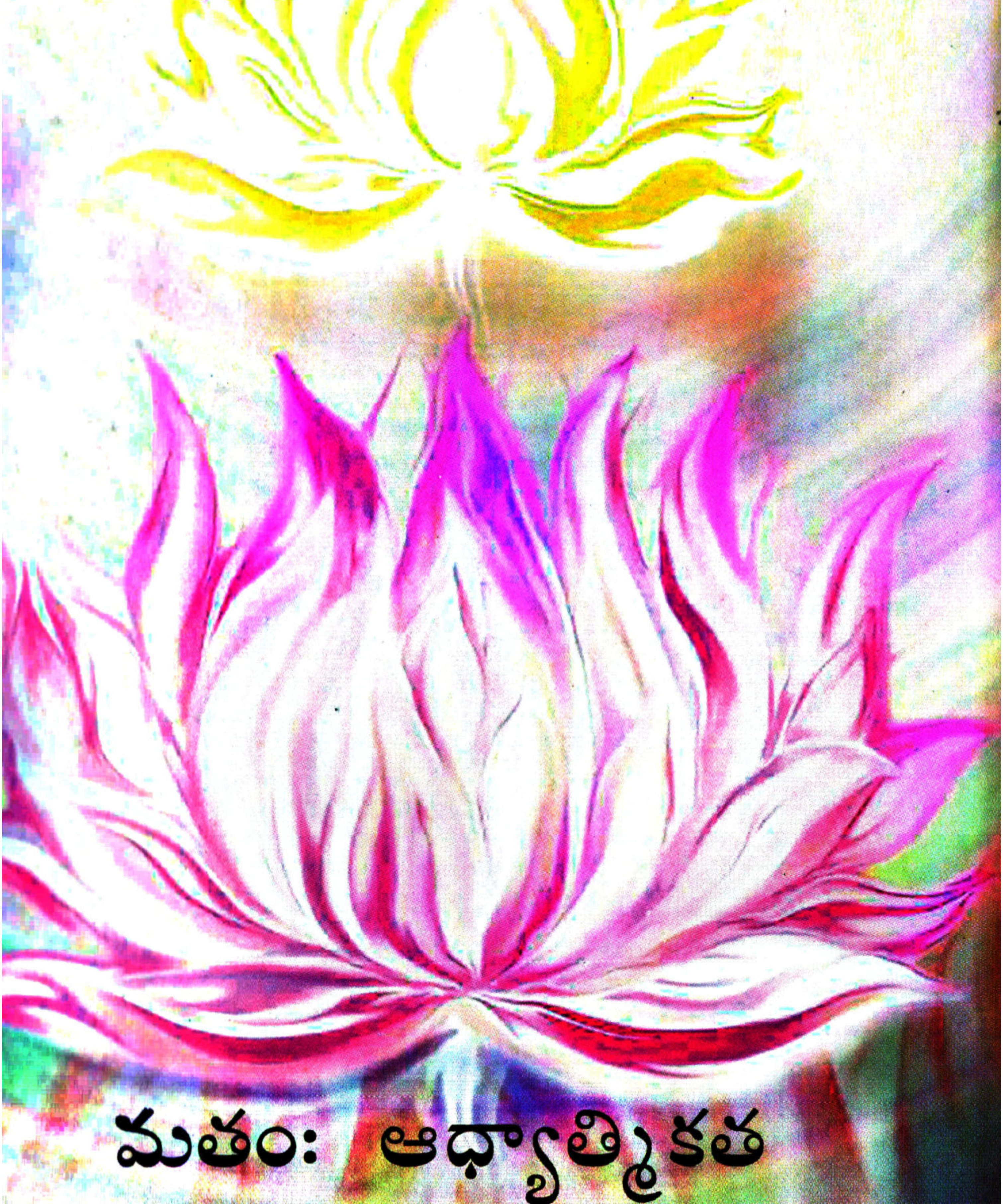
అఖిల

ిల భారత పత్రిక

వంబరు 2018

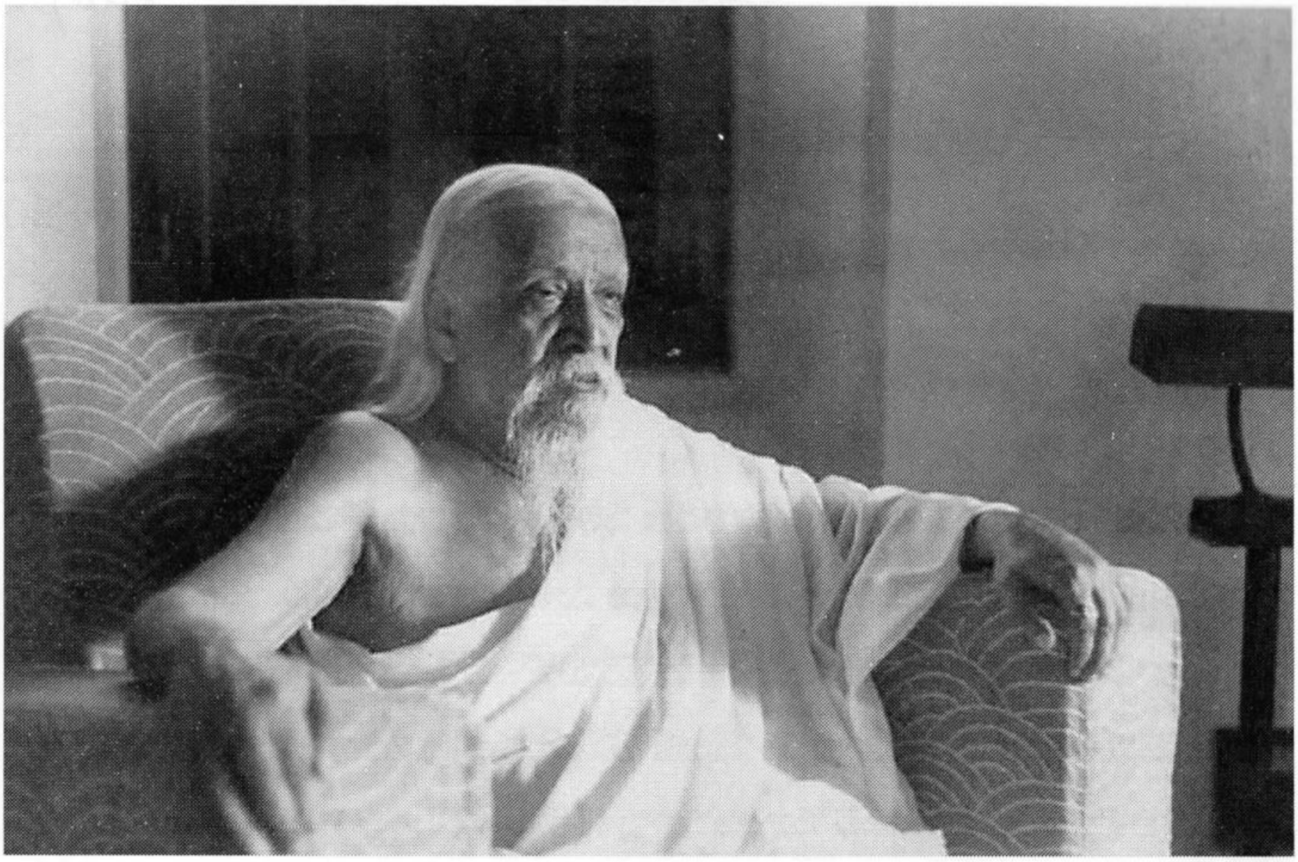

మతం: ఆధ్యాత్మికత

సంపాదకీయం:

మనిషి, పరిగణన, అనుభవ, సాధారణ పరిధి కావలవున్న "తత్" వైపు పయనించడానికి స్వీకరించిన రెండు విశిష్టమైన మార్గాలు మతం, ఆధ్యాత్మికతలు. మానవఉన్నత కార్యకలాపంలో ఒక దానితో ఒకటి పెనవేసుకొనివున్న పార్శ్వాలైనప్పటికీ ఈ విభిన్నమైన రెండింటిని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేకపోవడం మూలంగా చాలా గందరగోళం చోటుచేసుకొంది. దాని పరిధిలోనూ, అవగాహనలోనూ యెంతగా పరిమితికి లోనైనప్పటికీ, చాలామతాల పుట్టుక యెంతో కొంత ఆధ్యాత్మిక వివేకం మీదనే ఆధారపడి వున్నదని మనం చూచినపుడు, యీ గందరగోళానికి కారణం అర్థం చేసుకోగలం. ఏదేమైనప్పటికీ, కాలం జరిగినకొద్దీ మొత్తం వ్యవహారమంతా, ఒక నమ్మక వ్యవస్థగా, కఠిన మత సిద్ధాంతాలుగా మారిపోయింది. శాశ్వతము, పరమసత్యము వైపు, ఒక సజీవ, సచేతన శిక్షణావిధానంగా ఒకప్పుడున్నటువంటిది, చివరకు ఒక సంకుచిత, సామాన్యంగా విధించబడిన కర్మ కాండలుగా, జీవంలేని అవశేషాలుగా మిగిలిపోయింది. ఆ విధంగా చూచినప్పుడు అది, ఉన్నతోన్నత సత్యాలవైపు అన్వేషిస్తూ, ముందడుగు వేసే మనిషి అంతరాత్మ కదొక అవరోధంగా తయారవుతుంది. తమ విశ్వాసం, ఆకాంక్షలతో, దానిలోనికి ప్రాణం పోసే ఆధ్యాత్మతో ఊపిరి లూదడం ద్వారా పవిత్ర గ్రంధాల రక్త, మాంసాలతో నిర్జీవ అస్తిపంజరాన్ని కొంతమంది బ్రతికించగలరనేది కూడా అంతగానూ సత్యమే. ఆ విధంగా చూచినపుడు, అదృష్టవంతులైన కొద్దిమందికి, మతం అనేది, ఆధ్యాత్మికతవైపుకు ఒక అడుగు అవుతుంది. మతం ఆధ్యాత్మికతలను లోతుగా అర్థం చేసుకోవడం, వాటిమధ్య బేధాలు, పరిమితులు, వాటిమధ్య గల సామాన్య సూత్రం,రెండింటిద్వారా పరిణమించే మానవ ఆకాంక్షపై యీ సంచిక దృష్టి పెడ్తుంది.

అనువాదం: కె.వి. రావు (9849929254)

శ్రీఅరవిందులు

సాత్విక మానవుడు : ఆధ్యాత్మిక మానవుడు

ఆధ్యాత్మకు గల అనేక పార్శ్వాలలో ఒక్కదానికైనా సంబంధించిన దాన్ని యెంతో కొంతైనా నిజం చేసుకొన్నవానిని ఆధ్యాత్మిక మానవుడు అంటారు. ఏ వ్యక్తి ఆధ్యాత్మికత వైపుగా ఎదగాలని అభిలషిస్తాడో అతడే నిజమైన ఆధ్యాత్మికాన్వేషి. మిగతా కార్యక్రమాలు ఎంత మేధోపరమైనవైనా, నైతికపరమైనవైనా రామణీయకతా సౌందర్యం కలవైనా, సామరస్యతకలవైనా, జవజీవాలపరంగా అద్భుతమైన ఘనకార్యమే. కాని అది ఆధ్యాత్మికత కాదు. అతడు తిరిగి రావీలులేని మానసిక సరిహద్దులు దాటిపోలేదు.

CWSA : 424-425

జీవితము - మతము

ప్రశ్న: ప్రకృతిలో మతం ఎలా రూపుదిద్దుకుంది, అసలు మతం అంటే ఏమిటి; అది ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి అవరోధమా?

మతం మానవులలోని ఊర్ధ్వ మనసుకు సంబంధించినది. అది ఒక విధంగా అతీత శక్తియైన భగవంతుని చేరుకోవాలనే తపన. ఆ అతీతశక్తినే "దేవుడు" లేక "దివ్యాత్మ" లేక "సత్యము" లేక "జ్ఞానము" లేక "విశ్వాసము" లేక "అనంతుడు", లేక ఒక విధమైన "కేవలుడు," అనవచ్చు. కాని అది ఏదైనా మానవుని సాధారణ మానసికానికి అతీతశక్తియే! ఇందువలన "మతం" అనేది చివరకు "భగవంతుని" గురించే అని అనుకున్నా, దాని అసలైన స్వభావం మానవుని మనస్సు పరిధి లోనిదే కదా! నిజానికి దేన్ని మనం "మతం"అని అంటున్నామో అది ఒకే ఒక మతానికి మాత్రమే పరిమితమైన విషయం కాదు. "మతాలు" అనగానే చాలా "మతాలు" ఉన్నాయనే అర్థం కూడా వస్తుంది.

మతాలు ఎన్ని ఉన్నా, అవన్నీచెప్పే విషయం మాత్రం ఒకటే. ప్రతిమతమూ, ఒక ప్రవక్తచే స్థాపించబడినదే అని చెప్పవచ్చు. "ప్రవక్త" ఒక దివ్యసత్యాన్ని ప్రచారం చేయటానికి మన మధ్య అవతరించిన కారణజన్ముడు. ఒక విధంగా ఆయన భగవంతుని అంశతో జన్మించాడని నమ్మవచ్చు. ఆయన ప్రతిపాదించిన సత్యము సాధారణ మానవులకు చేరగానే అది క్రమంగా వ్యాపారంగా మారిపోతుంది. అదే క్రమంలో దానికి ఒక రాజకీయ వ్యవస్థ ఏర్పడుతుంది. అందులో ఒక అధీకృత వ్యవస్థ, కొన్ని మార్గదర్శక సూత్రాలు శాఖా బేధాలు, ఛాందస భావాలు నీతి నియమాలు పూజా పునస్కారాలు, వచ్చి చేరుతాయి. అవి క్రమంగా అనివార్యం అయిపోతాయి. ప్రభుత్వాల తరహాలో అవి విశ్వాస పాత్రులకు రక్షణమూ, ఎదిరించినవారికి శిక్షలనూ కూడా ఇస్తాయి. మతాన్ని నమ్మకపోయినా శిక్ష తప్పదు.

ఒక స్థిరమైన నమ్మకం ఏమిటంటే ప్రతిమతము "నాదే ఉన్నతమైన సత్యము, ఇతర విశ్వాసాలన్నీ అసత్యాలే. అవన్నీ దీనికి దిగదుడుపే." అని ప్రచారం చేసుకుంటాయి. ఈ విధంగా తాము నమ్మి, ఇతరులను నమ్మించకపోతే మతాలకుమనుగడ ఉండనే ఉండదు. నాదే ఉన్నతమైన సత్యము అని బల్ల గుద్ది నీవు చెప్పకపోతే

ఇతరులను నీవు ఏ విధంగా నమ్మించగలవు? నిన్ను వారు ఎందుకు అనుసరిస్తారు?
CWM 3 : 76-77

మత ప్రయోజనము:

మత సూత్రాలు, సాంప్రదాయాలు మానవ నిర్మితాలే! మనం కేవలం మత పరిధిలోనే ఆలోచిస్తే, వీటికి అవతల ఉన్న సత్యాన్నీ లేక తత్త్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేము. దాన్ని కూడా సూత్రాలతో బంధించటానికి వీలుపడదుగదా! కేవలం ఒక మతానికే కట్టుబడి దాని ఆధారంతోనే, ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకోవాలనుకోవటం నీ శక్తివిస్తృతిని నీవే తగ్గించుకున్నట్లవుతుంది. మతాన్ని మన కోణం నుంచి మాత్రమే కాకుండా మరో కోణం నుంచి దర్శించగలిగితే ఏదీ దానికి అడ్డంకి కాబోదు. మతం విస్తృతిని కూడా పెంచి, నట్లవుతుంది. మతం అనేది మానవుల సమున్నత కార్యక్రమం అని భావించి మానవులు సహజమైన ఆకాంక్షలలో ఒకటిగా దాన్ని అవగాహన చేసుకోగలిగితే, అది ఆధ్యాత్మిక జీవనానినికి చక్కని మార్గదర్శి కాగలదు. అదే సమయంలో మానవ మేధస్సునుండి జనించిన మతాలలో ఉండగల అవలక్షణాలను కూడా దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. నిజాయితీతో లోతుగా ఆలోచించగలిగితేనే అందులోని అసలు సత్యాన్ని గమనించడం వీలవుతుంది. ఆ విధంగా సత్యం పై మనకున్న ఆకాంక్ష బయట పడుతుంది. అంతేకాదు మానవుల నిర్వాహకం మతాన్ని ఎలా భ్రష్టు పట్టించిందో, ఎంతగా రూపాంతరం చెందించిందో కూడా అర్థం అవుతుంది. దీనికి తగినంత మానసిక సమతౌల్యం, స్థిరత్వం ఉండాలి. అప్పుడే అది నీ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో నీకు సహకారం అందిస్తుంది.

ఉద్రేకంవలన వచ్చే శక్తితోనూ, అందువలన జనించే తీవ్రమైన ఆకాంక్షతోనూ ప్రభావితం అయినవారు అన్ని మతాలలో ఉంటారు. కాని వారందరిలో, జ్ఞానమార్గం లోనే దివ్యత్వాన్ని అన్వేషించాలి అనే కోరిక ఉంటుదని చెప్పలేము. అటువంటి ఊహకూడా రానటువంటి బలహీనమనస్కులుగా కొందరు ఉంటారు. అట్టి వారికి మతం మానసికమైన ఊరట మాత్రమే. ఏవో కొన్ని రూపాలను వారు ఆరాధిస్తూ, ఆలయాలు సందర్శిస్తూ, ఆ విధంగా వారి ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్షలను సంతృప్తిపరచు కుంటూ ఉంటారు. వారికి అదే చాలు.

అదే సమయంలో ప్రతి మతంలో కొందరు సమున్నత ఆధ్యాత్మికతను సాధించిన

వారుకూడా ఉన్నారు. కాని "మతం" తనంతట తానుగా వారికి ఆధ్యాత్మికతను ప్రసాదించలేదు. కాని, వారే ప్రయత్నపూర్వకంగా మతంలో ఆధ్యాత్మికతను మేళవించారని చెప్పాలి. అటువంటివారు ఎక్కడ ఉన్నా, ఏ మతానికి చెందినా, వారి ఆధ్యాత్మికజీవన లక్ష్యం ఒకే విధంగా ఉంటుందని చెప్పాలి. ఆ శక్తి వారి అంతరంలోని శక్తి. అది మతం ద్వారా వారికి లభించినది కాదని చెప్పవచ్చు. వారి ఔన్నత్యానికి కారణం కూడా అదే.

CWM 3: 78-79

ఎవరి మతాన్ని వారు అన్వేషించాలి

నీ మతాన్ని నీవు సరిగా అంచనా వెయ్యాలంటే నీవు అన్ని దేశాలలోనూ పర్యటించాలి. అన్ని మతాలనూ అధ్యయనం చేయాలి. నీవు పుట్టి పెరిగిన మతం, దాని విశ్వాసాలు నీకు నిజమైనవనే అనిపిస్తాయి. అది సహజం. కాని మతాలు సాపేక్షాలు అంటే వ్యక్తుల విశ్వాసాలకూ, అలవాట్లకూ సంబంధించినవి. (ఆత్మాశ్రయమైనవి) అవి నిరపేక్షములు కావు. అనేక సందర్భాలలో నీ మతం గౌరవించిన విలువలను వేరొకమతం గౌరవించకపోవచ్చు. ఎవరి విశ్వాసాలు వారివి! మతాలన్నీ ఆ యా ప్రాంతాలలోని సమాజాలు విశ్వసించిన సాంప్రదాయాలనుండే ఏర్పడ్డాయి. అన్ని చోట్లా యోగులు, సాధువులు, మహానాయకులు ఉన్నారు. అట్లాగే సామాన్యులు, దుర్మార్గులు కూడా ఉంటారు. "నా మతమే అన్నిటి కంటే గొప్పది, నేను అందులోనే పుట్టి, అందులోనే పెరిగాను" అని మనం గర్వంగా చెప్పుకున్నా, అది సత్యదూరమే అవుతుంది. మనం మన కుంటుంబం గురించి కూడా ఇట్లాగే భావిస్తాము కదా! "నేను పుట్టి పెరిగిన కుటుంబం అనేక శతాబ్దాలుగా మనుగడలోనే ఉన్నది. అందువలన ఆ సంస్కారమే శ్రేష్ఠమైనదిగా నేను భావిస్తాను" అనటం సహజం.

ప్రతి భావనకూ ఒక అంతరంగ విలువ ఉంది. అది నచ్చినవారికి అది గొప్పదిగా కన్పించటం సహజం. ఇది మతానికి, దేశానికి, భాషకు కూడా వర్తిస్తుంది. అందువలన నీవు సంకల్పించకుండా ఎదురైన దానిని మంచిదో కాదో వెంటనే తేల్చుకోలేవు.

అందువలన మీరు అనుభవాల చట్రం వెలుపలకు ఒక్క అడుగు వచ్చి దేన్నయినా బేరీజు వేయండి. అన్నీ ప్రకృతి మీపై కలిగించిన సంప్రదాయాలనుండి జనించినవే అనీ తప్పక అనిపిస్తుంది.

యాంత్రికమైన స్పందనలు: వీటిని దూరంగా వుంచండి. మీ అంతరంగాన్ని సంప్రదించి, నిరపేక్షంగా అంచనా వెయ్యండి. స్వేచ్ఛగా, నిష్పాక్షికంగా ఆలోచించండి. అప్పుడు మాత్రమే మీరు, "ఇది నా కుటుంబం, నా దేశం, నాకు నచ్చిన మతం అని నిర్ద్వందంగా చెప్పగలరు."

CMW 3: 81- 82 అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు (9848848291)

ఎవరిపైనా మోపగూడనిది మతం

మీ సంబంధాలన్నీ ఆంతరిక స్వేచ్ఛాయుతమైన ఎంపిక మీద నూతనంగా నిర్మించబడాలి. పరంపరాగతంగా మీరు నివసించే, మీరు పెరిగిన, ఇతరులు కోరుకున్న విధంగా వారి సామాన్యబుద్ధి లేక చుట్టుపక్కల వాతావరణ ఒత్తిడి అన్నీ మీపై విధించబడినవే. మీ సమ్మతిలో నిర్భంధము అనే మౌలికాంశం ఉంది. ప్రజలపై మతము మోపబడింది. తరచు ఏదైనా మత లేదా ఆధ్యాత్మిక ప్రమాదభయ సూచన దానికి సహాయపడుతుంది. కాని ఆ దైవముతో మీ సంబంధములో అటువంటి విధింపు ఏదీ ఉండదు. స్వేచ్ఛామయ హృదయ మస్తిష్కాలతో ఆనందంగా, ఉత్సాహంతో జరిగిన ఎంపిక వుండాలి. "నన్ను బలవంతపెట్టారు, నేను కాదనలేక పోయాను," అని ఎవరైనా వణకుతూ అన్నప్పుడు అటువంటి కలయిక యెటువంటి కలయిక? సత్యము స్వయంప్రకాశము, అది ప్రపంచంపైన రుద్దబడదు. ప్రజలు దానిని స్వీకరించాలన్న అవసరం దానికి లేదు. కారణం, అది స్వయంభు; దాని గురించి ప్రజలు ఏమన్నారన్న దాని మీద లేక వారి అనుసరణమీద అది జీవించదు. కాని, ఎవరైనా మతాన్ని స్థాపించినప్పుడు వారికి చాలా అనుచరులు అవసరం ఉంటుంది. ఏ మతంయొక్క బలమైనా, గొప్పతనమైనా దాని ననుసరించేవారి సంఖ్యాబలంమీద ప్రజలచే నిర్ణయించబడుతుంది. కాని నిజమైన గొప్పతనం అక్కడ లేదు. ఆధ్యాత్మిక సత్యం యొక్క గొప్పతనం సంఖ్యలలో లేదు. ఒక కొత్త మతాన్ని స్థాపించిన వ్యక్తిని, అతని కుమారుని నేనెరుగుదును. ఫలానా మతాన్ని స్థాపించడానికి ఎన్నో వందల సంవత్సరాలు పట్టిందని, వేరొకమతంకూడా వ్యాపించడానికి ఇంకొన్ని వందల సంవత్సరాలు అవసరమయ్యాయని కాని, వారి మతం మాత్రం 50 సంవత్సరాల కాలంలోనే అప్పటికే నాలుగు మిలియన్లకి పైగా అనుచరులని ఆకర్షించిందనే కాక అతను ఇంకా ఇలా ముక్తాయించాడు. "చూశారా మరి, మా మతం ఎంత

గొప్పదో! "మతాలు వాటిలో నమ్మకం కలిగిన అనుచరుల సంఖ్యాబలాన్ని బట్టి వాటి గొప్పతనాన్ని చెప్పుకోవచ్చు. కాని దానిననుసరించేవారు ఒక్కరూ లేక పోయినా సత్యం మాత్రం ఎల్లప్పటికీ సత్యమే.

CWM 3:137

పూజా విధానము మరియు మతపరమైన జీవితము

పూజావిధానమని అక్షరశః దేనినయితే అంటారో అది ధార్మిక జీవితానికి సంబంధించినది. దానిని సరియైన విధి విధానముగా, గహనతరమతపర ఆధ్యాత్మికతతో ఆచరించినప్పుడు అది మస్తిష్కాన్ని, హృదయాన్ని కొంతవరకే తయారుచెయ్యగలుగుతుంది. అంతకుమించి కాదు. కాని, ధ్యానములో భాగంగా ఆధ్యాత్మిక సత్యం కోసం, ఆధ్యాత్మిక చేతనకోసం నిజమైన అభిలాష కలిగి ఉండి భగవంతునితో సంబంధానికి, భగవంతునితో ఐక్యం చెందటానికి తపిస్తూ పూజ సలిపినపుడు అది నిజంగా ఆధ్యాత్మికంగా, ప్రభావాత్మకంగా ఉంటుంది. నీ మనస్సులోను ఆత్మలోను ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన కోసం నీకు నిజంగా అభీప్స ఉన్నప్పుడు నీకు మార్గమూ దొరుకుతుంది. మార్గనిర్దేశకుడూ దొరుకుతాడు. కేవలం మానసిక అన్వేషణ, ప్రశ్నించడం మాత్రం ఆత్మద్వారాలు తెరవడానికి సరిపోవు.

CWSA 28: 420

మత పరమైన శిక్షణలు సహాయపడతాయా?

శి: మధురమయీ శ్రీమాతా! సాధారణ చేతన కలిగిన వ్యక్తులకి మతపరమైన శిక్షణలు చాలా ముఖ్యమైనవా?

అమ్మ: మతపరమైన శిక్షణలా? నాకు తెలియదు! మతపరమైన శిక్షణలు అన్నప్పుడు నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?

శి: జపము, మొదలైనవి.

అమ్మ: ఓహ్, ఆ విషయాలా! అవి నీకు సహాయపడితే మంచిదే. అవి నీకు సహాయపడక పోతే అది కేవలం పూర్తిగా సాపేక్షమైన విషయాల్లో ఇదొకటి.

ఇదంతా పూర్తిగా సాపేక్ష విషయం. దాని విలువ అది నీ మీద ఎంత ప్రభావం కలిగించిందన్న దాని మీద, దానిని నువ్వు ఎంత విశ్వసిస్తున్నావన్న దాని మీద

ఆధారపడుతుంది. నువ్వు ఏకాగ్ర చిత్తుడవడానికి అది సహాయపడితే మంచిదే. సాధారణ చైతన్యం ఎప్పుడూ దానిని మూఢనమ్మకంతో ఇది నేను చేస్తే, వారానికి ఒకసారి నేను దేవాలయానికో, చర్చికో వెళితే, నేను ప్రార్థనలు చేస్తే, నాకు ఏదో ఒకటి చాలా మంచి జరుగుతుంది." అనే ఆలోచనతోనే చేస్తుంది. ఇది ప్రపంచమంతటా వ్యాపించిఉన్న మూఢనమ్మకం, కాని ఆధ్యాత్మికత దృష్ట్యా దానికి ఎటువంటి విలువ లేదు?

CWM 6 : 193

మతప్రాముఖ్యతగల స్థలాలు, ప్రాణిక జీవులు

మత ప్రాముఖ్యతగల కట్టడాలు, గొప్పగొప్ప మతాలకి సంబంధించిన చిహ్నాలైన కట్టడాలు, ఫ్రాన్స్, జపాన్, లేక ఏ దేశంలోనైనా సరే, దేవాలయాలు, చర్చిలు, దేవతలు ఒకే విధమైనవి కావు.కాని కొద్దిపాటి తేడాలతో ప్రతిచోటా నా అనుభవం మాత్రం సుమారుగా అదే. చర్చిలో ఏ శక్తి కేంద్రీకరించి ఉన్నదో అది భక్తులయొక్క విశ్వాసం మీద, నమ్మకస్థుల మీద నమ్మకం మాత్రమే ఆధారపడి ఉన్నది. అచటవున్న నిజమైన ఆశక్తికి వారు అనుకుంటున్న శక్తికి మధ్య తేడా ఉంది. ఉదాహరణకి ఫ్రాన్సులో ఒకానొక చాలా అందమైన కేథడ్రిల్ (పెద్దగుడి) వున్నది. ఊహకందే వాటన్నింటిలోకీ కళాత్మకదృష్టికి అత్యంత అద్భుతమైన కట్టడం, అటువంటి దానిలో అత్యంత పవిత్రమైన చోట నేను ఒక బ్రహ్మాండమైన నల్లని ప్రాణిక సాలెపురుగుని చూశాను. అది ఆ మొత్తం స్థలమంతా ఆక్రమించి గూడు కట్టుకుని ఉంది. అది ప్రజల భక్తి ప్రవత్తులు, ప్రార్థనలు మొదలైన వాటినుండి వెలువడిన శక్తులన్నింటిని తనలోనికి గ్రహించి భక్షిస్తోంది. అది మనోహరమైన దృశ్యం ఎంతమాత్రం కాదు. అక్కడ ఉండి ప్రార్థనలు చేస్తున్న ప్రజలందరూ ఏదో ఒక దివ్య స్పర్శని అనుభవించి, వారి వారి ప్రార్థనల ద్వారా అన్ని విధాలైన వరాలని పొందుతారు. కాని అక్కడ ఉన్నది మాత్రము ఇదే, ఈ సాలెపురుగే కాని వారికి ఉన్న విశ్వాసం ఆ చెడుని కూడా వారిలో మంచిగా మార్పు చెందించి వారిలో విశ్వాసం కలిగించింది. కనుక నేను నిజంగా వెళ్ళి అక్కడి వారితో "మీరు నిజంగా భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నామని అనుకుంటున్నారా? అక్కడ ఉన్నది ఒక ప్రాణిక సాలెపురుగు, అది మీ శక్తులన్నింటిని ఆరగిస్తోంది." అని అంటే అది నిజంగా వాళ్ళకు ప్రయోజనం కలిగించే మాట అవ్వదు. చాలా

వరకు అది అలాగే ఎక్కువకాలం అన్ని చోట్లా జరుగుతుంది. అక్కడ ఉన్నది ఒక ప్రాణికశక్తి. ఈ ప్రాణికసత్త్వములు మానవుల అరిషడ్వర్గముల భావోద్వేగాల మీద ఆధారపడి బ్రతుకుతాయి. చాలా తక్కువ మంది ప్రజలు, అతి తక్కువ సంఖ్యలో, నిజమైన మతపరమైన స్పృహతో చర్చికి కాని, దేవాలయానికి కాని వెళతారు. అంటే భగవంతుని ప్రార్థించి, అర్థిస్తూ, ఏదో కావాలని కోరడానికి కాక, వారిని వారు సమర్థించుకుని, కృతజ్ఞతలు తెలియజేసి, వారిని వారు యిచ్చివేసుకోవాలనే అభీప్స కలిగినవారు చాలా తక్కువగా ఉంటారు. అలా చేసిన వారు కోట్లాది జనంలో ఎవరో ఒక్కరు కూడా ఉండడం కష్టమే. కనుక వారికి వాతావరణాన్ని మార్చే శక్తి ఉండదు. బహుశా వారు అక్కడ ఉన్నప్పుడు ఏదో ఒక విధంగా దారిచేసుకొని ఎక్కడికో వెళ్ళి ఏదో ఒక విధమైన దివ్యత్వాన్ని స్పర్శిస్తారు. కాని అధిక సంఖ్యాకులు కేవలం మూఢ నమ్మకంతో, అహంకారంతో స్వార్థ కోరికతో వెళతారు వారు ఈ రకమైన వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తారు. మీరు చర్చికో దేవాలయానికో వెళ్ళినప్పుడు మీరు అటువంటి భావనలనే పీల్చుకుంటారు. మీరు కేవలం చాలా మంచి భావనలు కలిగి అక్కడకి వెళ్ళినప్పుడు మీకై మీరు ఇలా అనుకుంటారు. "ఆహా, ధ్యానించడానికి ఎంత ప్రశాంతమైన స్థలమిది!"

CWM 6:194- 95 *భావానువాదం: డా. విజయలక్ష్మి (9884020952)*

హేతువు మరియు మతం

నువ్వు ఏ మతాన్నయినా నీ హేతుబుద్ధితో అంచనావేస్తాననుకుంటే నువ్వు తప్పనిసరిగా తప్పులు చేస్తావు, ఎందుకంటే మతం అనేది హేతుత్వపరిధికి అతీతమైనది. సాధారణ జీవన పరిధిలోని సహేతుక విషయాలను నిర్ణయించడానికి హేతుబుద్ధి సరిపోతుంది. ఆ తరువాత ఆయన చెప్పినట్లుగా హేతుబుద్ధి నిజమైన పాత్ర మానవుని జీవనంలోని ముఖ్యమైన మానసిక కదలికలను అదుపులో పెట్టి నిర్వహించడమే.

ఉదాహరణకు ప్రతిసారీ ఏ ఒక్క వక్తికైనా ఒక విధమైన ముఖ్యమైన అస్తవ్యస్తత, కలత, వాంఛలు, ఉద్రేకాలు, వంటివి కలిగినపుడు వ్యక్తి వాటికి కారణాలు వెతికి హేతు దృష్టితో చూచిపుడు వాటిని క్రమబద్ధీకరించ గలడు. మనిషి ముఖ్యమైన మానసిక జీవన కదలికలను క్రమపరిధిలో ఉంచడంలో హేతుబుద్దిదే ముఖ్యపాత్ర.

కానీ మతవిలువలు తెలుసుకోవడానికి యథార్థంగా నిన్ను దైవమార్గంలో పెట్టి దైవంతో సాన్నిహిత్యాన్ని కలిగించడానికి ఆధ్యాత్మిక జీవితంవైపు నిన్ను నడిపించడానికి నిర్ణయం తీసుకొనే శక్తి హేతుబుద్ధికి లేదు. నిజానికి మతం గురించి దానికేం తెలియదు. అది దాని క్షేత్రం కాదు. ఏమీ అర్థం కాదు కూడా. మనం ఇతరపద్ధతులను ఉపయోగించాలి.

CWM 7: 167- 68

సాధారణ జీవితంలో మతం ఆవశ్యకత

దివ్యమాతా, మతం సాధారణ మానవుని నిత్యజీవనానికి అవసరమా?

సామాజిక జీవనానికి మతం ఎంతో అవసరం, ఎందువలనంటే అది సాముదాయక అహంకారాన్ని సరిదిద్దుతుంది. ఆ విధమైన నియంత్రణ లేకపోతే అహంకారం అత్యధిక మోతాదులో పెరుగుతుంది.

సామూహిక చైతన్యం ఎప్పుడూ కూడా వ్యక్తుల చైతన్యం కన్నా తక్కువ స్థాయిలోనే ఉంటుంది. అది మనం తెలుసుకోగలం. ఉదాహరణకు ఎప్పుడైనా చాలామంది మనుష్యులు ఒక ప్రదేశంలో గుంపుగా కలుసుకొని అతి పెద్ద సమూహంగా ఏర్పడినపుడు వాళ్ళ చైతన్యం చాలా క్రిందిస్థాయికి పడిపోతుంది. ఒక గుంపులో సాముదాయక చైతన్యం వ్యక్తిగత చైతన్యంకన్నా తక్కువ స్థాయిలోనే ఉంటుంది. సమాజంలో సాముదాయక చైతన్యం సమూహంలోని వ్యక్తుల వ్యక్తిగత చైతన్యంకన్నా ఖచ్చితంగా దిగువస్థాయిలోనే ఉంటుంది.

సాధారణ జీవనంలో మనిషికి తెలిసినా తెలియకపోయినా మతం అనేది తప్పని సరిగా ఉంటుంది. చాలా ఆవశ్యకంకూడా కానీ మతంపట్ల వారి లక్ష్యం చాలా నిమ్నస్థాయిలో ఉంటుంది. ఆ వ్యక్తి ఆరాధించి, పూజించే దేవుడు లేదా శక్తిని ఇచ్చే దేవుడు. ఇంకా సరళంగా చెప్పాలంటే ఆ కుటుంబం కొలిచే దేవుడు. పిల్లల దేవుడు, పూర్వీకులు ఆరాధించిన దేవుడు.

మతం అనేది ఎప్పుడూ ఉంది, మత ధర్మము మాత్రం వ్యక్తులకు అనుగుణంగా మారుతుంది. కానీ మానవుడు జీవించడానికి జీవనం కొనసాగించడానికి ప్రాథమిక రూపంలోనైనా సరే ఏదో ఒక ఆదర్శం లేకపోతే చాలా కష్టం. అదే ప్రాథమిక ఆద ర్శం వ్యక్తి జీవనానికి మూలబిందువుగా పనిచేస్తుంది. వ్యక్తిని తన ఆదర్శం ఏమిటి

అని అడిగినపుడు అతడు దానిని వివరించ లేకపోవచ్చు. బహుశా అది ఏమిటో తెలిసి ఉండకపోవచ్చు. కానీ అస్పష్టంగానైనా సరే ఏదో ఒకటి అతనికి జీవితంలో అత్యంత విలువైనదిగా అనిపించవచ్చు.

CWM 9 : 354 - 55

సాంఘిక రాజకీయ సిద్ధాంతాలు, మతం

ప్రతి సామాజిక రాజకీయ ఆలోచనలలోను, మతంగురించి చెలియచేసే భావాలు అతి ప్రాథమిక దిగువ స్థాయికి చెందినవిగానే ఉంటాయి. భావనా శక్తి ఏర్పడగానే ఆలోచన బయలుదేరి కఠినమైన నిత్య జీవితంలో క్షణ, క్షణం జరిగే వాటికి అతీతంగా దేనికోసమో ఒక ఆకాంక్ష తప్పనిసరిగా కలుగుతుంది.

విడిగా వ్యక్తులకైనా సమాజాలకైనా విలువలు, వారు పాటించే ఆదర్శాలు, మతజీవితంలో అంతిమ లక్ష్యంగా దేన్నైతే కోరుకొంటున్నారో వాటన్నింటికీ ఇచ్చే విలువలకు అనుగుణంగానే ఉంటుంది.

మనం మతం గురించి మాట్లాడినపుడు అంటే గుర్తింపు కలిగిన మతం గురించి నిజానికి తనకి తెలిసినా తెలియక పోయినా తనకంటూ ఒక మతం ఉంటుంది. అది ఎంతో గుర్తింపు, చరిత్ర గలది అవ్వచ్చు. ఇది ఎంత వాస్తవం అంటే ఒకరు మత విశ్వాసాలను ఎంత ఔపోసన పట్టినా, నియమానుసారంగా మత సంప్రదాయాలను అమలు పరుస్తున్నా, వ్యక్తులు మతాన్ని తమదైన శైలిలో అర్థం చేసుకొని ప్రవర్తిస్తారు. మతం పేరు మాత్రమే ఒకటి కానీ ఆ మతాన్ని ఆచరించే వ్యక్తులందరూ ఒకే విధ మైన మత విధానాలను ఆచరించరు.

అజ్ఞేయ ఉన్నతమైన అతీత శక్తి గురించిన యీ ఆకాంక్షను ఏదో ఒక విధంగా వెల్లడిచేయలేకపోతే మానవ మనుగడ చాలా కష్టతరం అని మనం చెప్పగలం. ప్రతి వ్యక్తి మనసులో ఈ భావనలు, మంచి జరగాలన్న ఆశ అది ఎలాంటి దైనా సరే లేకపోతే వ్యక్తులు జీవించడానికి, జీవనం సాగించడానికి కావలసిన శక్తిని కనుగొనడం కష్టమౌతుంది.

(నిశ్శబ్దం)

కాని చాలా కొద్ది మందికి మాత్రమే స్వేచ్ఛగా ఆలోచించగల సామర్థ్యం ఉంటుంది. తమదైన ఒక ప్రత్యేక మత విధానాన్ని ఏర్పరచుకోవడంకన్నా, ఒక

మతంలో ప్రవేశించడం ఆ మతాన్ని అంగీకరించి, అనుసరించడం చాలా సులభం. అందుచేత స్పష్టంగా వ్యక్తి అటుకానీ, ఇటుకాని ఉంటాడు. వాస్తవానికి అది బయటకు కనిపించేది మాత్రమే.

CWM9: 355

మతాలలోని లోపం

సాధారణంగా ఏ రెండు దారులు ఒకేలా ఉండవు. ప్రతివ్యక్తి తన దారిని తనే వెతుక్కోవాలి. అది హేతుబద్ధమైన ఆవిష్కరణ అంటే పొరపడినట్లే, అది ఆకాంక్ష 'ఆవిష్కరణ', అది అధ్యయనం మరియు విశ్లేషణలతో సాధ్యం కాదు. కేవలం అంతరాత్మని నిష్కల్మషంగా చిత్తశుద్ధితో తెరిచి ఎంతో తీక్షణతతో ఆకాంక్షించి నప్పుడు సాధ్యం .

ఎప్పుడైతే వ్యక్తి నిజాయితీగా, ప్రత్యేకంగా ఆధ్యాత్మికసత్యం వైపు తిరుగు తాడోదానికి ఏ పేరు పెట్టినా సరే, మిగిలే విషయాలన్నీ అప్రధానం అయినపుడు ఆ ఒక్కటే ఆవశ్యకం, అనివార్యం అయినపుడు, ఒక్క క్షణం బలంగా, సంపూర్ణంగా పూర్తి ఏకాగ్రతతో చూసినా చాలు సమాధానం పొందటానికి.

ఈ విధానంలో ఎవ్వరూ ఖచ్చితంగా తప్పు చెయ్యరు. దానినుంచి ఎవ్వరూ అంధ విశ్వాసాలను రూపొందించనంతవరకు సూత్రీకరణ ఇంచుమించు ఒకేలా ఉంటుంది. దానికి పెద్ద ప్రాధాన్యతకూడా ఉండదు.

అది నీకు మాత్రం అవసరమైనది మంచిది. దాన్ని ఎవరిమీదనైనా బలవంతంగా రుద్దాలనుకుంటే అది ఎంత ఉత్తమమైనది అయినా సరే తప్పనిసరిగా కృత్రిమమైనది అవుతుంది.

అందువల్లనే మతాలు ఎప్పుడూ తప్పుగా అనిపిస్తాయి. ఎందువల్లనంటే అనుభవాల అభివ్యక్తీకరణను ప్రమాణీకరించి వాటిని ఇతరుల మీద బలవంతంగా ఖండింపనలవికాని సత్యంగా రుద్దాలని ప్రయత్నిస్తారు. ఆ అనుభూతిని తయారుచేసినవానికి మాత్రం అది సత్యం, సంపూర్ణం, నమ్మదగినది. అది అనుభవించడానికి సూత్రీకరణకు అద్భుతమైనది.

కానీ అది ఇతరులమీద తిరుగులేని సత్యంగా, బలవంతంగా విధిద్దాం అనుకుంటే అది మొట్టమొదటి తప్పిదం. మొత్తం మీద విపత్కర పరిణామాలను కలుగజేసి

సత్యానికి అతి దూరంగా తీసుకువెళ్తుంది.

అందువల్లనే అన్ని మతాలు అవి ఎంత అద్భుతమైనవైనాసరే మనుషుల్ని మితిమీరిన దుర్మార్గం వైపు నడిపించాయి. మతం ముసుగులో చేసే అన్ని నేరాలు దుష్కార్యాలు అన్నీ కూడా మానవుల చరిత్రలో మాయని మచ్చలు, అదే ఒకరికి సత్యం అనిపించినది, సంఘంలోని అందరికీ సత్యమే, అన్న అభిప్రాయం కలిగించాలి అన్న ఒక చిన్న ప్రాథమిక తప్పిదంవల్ల జరిగిన విధ్వంసం.

మార్గాన్ని చూపించాలి, ద్వారాలు తెరిచి ఉంచాలి. ప్రతివ్యక్తీ ఆ మార్గాన్ని అనుసరించి ఆ ద్వారం గుండావెళ్ళి స్వయంగా వ్యక్తిగత అనుభవాన్ని పొందగలగాలి.

వ్యక్తి ఆశించి పొందగలిగే ఒకే ఒక్క సాయం దివ్యకృప అది దానంతట అదే వ్యక్తి అవసరానికి అనుగుణంగా రూపం దాలుస్తుంది.

CWM 9:407 *అనువాదం: డా. టి.యస్. రాజకుమారి (9849412227)*

తెగల మొండి పట్టుదలలు మతాల అసహనం

తెగల మొండిపట్టుదలలు, మతాల అసహనం బాహాటంగా ప్రదర్శించబడేది, నిజానికి తెగలు, మతాలు, కేవలం వారి విశ్వాసాలు మాత్రమే జ్ఞానమని, ఇతరుల విశ్వాసాలు తప్పుల తడక, అజ్ఞానం లేదా డాంబికాలు పోవటమేనని అనుకోవడం మూలంగానే.

ఈ అల్పగమనమే వారిని వారు విశ్వసించినదే నిజమైన సిద్ధాంతంగా నెలకొల్ప టానికీ, ఇతరులు సత్యమని విశ్వసించిన వాటిని తీవ్రంగా ఖండించేటట్లు చేయడానికీ కారణమైంది. కేవలం నీ జ్ఞానం ఒక్కటే నిజమైనదని అనుకోవడం, నీ విశ్వాసమే సత్యమని, ఇతరుల విశ్వాసాలు సత్యదూరమైనవని తలంచడం అనేది కచ్చితంగా అన్ని తెగలు, మతాలు, చేసిన దానినే చేయడం అవుతుంది........

నీవు చేస్తున్నపనిలో నిన్ను నీవు గమనించుకుంటే, నీకు ఈ అసహనం తీరు తెన్నులు అర్థం అవుతాయి. నీవు తక్షణం ఇటువంటి పనికిమాలిన వాగ్వివాదాల న్నింటికీ తెర దించగలవు. ఈ విషయం మనలను తిరిగి వెనక్కి, ఈ వరకే నేను ఒకసారి చెప్పినదాని చెంతకే చేర్చుతున్నది. సత్యవిషయాలతో నీకున్నటువంటి సంబంధం, వ్యక్తిగతమైన సంబంధం — హెచ్చుతగ్గులతో కూడిన ఒక సంబంధం, స్పష్టము, సమృద్ధము, విశాలమూ, పవిత్రమూ, అయినటువంటిది — అది ఒక

ప్రత్యేక వ్యక్తిగా అయిన నీకు చాలా ఆసక్తిదాయకమైన, బహుశా నిశ్చయాత్మకమైన అనుభవాన్ని కూడా ఇచ్చి ఉండవచ్చు. నీవు దానిని అవశ్యం విశ్వజనీన అనుభవమనీ, అదే సంబంధం ఇతరులకు అదే అనుభవాన్నిస్తుందని తలపోయరాదు. నీవు దీనిని అదేదో పూర్తిగా వ్యక్తిగతమని, ప్రత్యేకించి ఒక వ్యక్తికే చెందినదని, ద్రష్టకు సంబంధించినదని, అది ఏ మాత్రమూ సంపూర్ణం కాదని, సర్వసాధారణ సూత్రమూ, కాదని అర్థం చేసుకొంటే అప్పుడు నీవు ఇక ఎంత మాత్రమూ ఇతరుల జ్ఞానాన్ని తృణీకరించబోవు. అంతేగాక నీ సొంత దృష్టి కోణాన్ని, అనుభవాన్ని ఇక వారిమీద రుద్దడానికి చూడవు. ఈ అవగాహనే ఎప్పుడూ పూర్తిగా ఎందుకూ కొరగాని అన్ని మానసిక ఘర్షణలను నివారిస్తుంది.

CWM 10: 21

చాలామంది ప్రజలు మతాన్ని సామాజిక అలవాటుగా అనుసరిస్తారు

ఇతరుల దృష్టిలో తమను పనికిమాలినవారని అనుకోకుండా ఉండటానికి ప్రజలు మతాన్ని సామాజిక అలవాటుగా అనుసరిస్తారు. ఉదాహరణకు, ఒక గ్రామంలో మతకార్యాలకు వెళ్ళకుండా ఉండడం కష్టమైనపని, కారణం పొరుగువారందరూ నిన్ను వేలెత్తి చూపుతారు. కాని దానికి ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు, ఏ మాత్రమూ లేదు.

CWM 8: 147

ఇక్కడ మాకు మతం లేదు. మేము మతాన్ని ఎక్కువ అసలైన, ఎక్కువ లోతైన, అనగా దైవానికి ఎక్కువ దగ్గరగా ఉండే ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో పునఃప్రతిష్ఠ చేస్తాం. కారణం, దైవం ప్రతి ఒక్కదానిలోను ఉన్నాడు, కాని మనకు ఆ ఎరుక లేదు. ఇంతటి అపారమైన పురోభివృద్ధినే మనిషి అవశ్యం సాధించాలి.

CWM 13:110

మతమౌఢ్యమంతా తప్పే

మతమౌఢ్యమంతా తప్పే, కారణం అది భగవంతుని దివ్యసత్యపు వాస్తవమైన ప్రకృతికి విరుద్ధం. దివ్యసత్యం బైబిలు లేక వేదం లేక ఖురాను వంటి ఒకే ఒక పుస్తకంలోను లేదా ఒకే ఒక మతంలోను మూసివేయబడ గలిగింది కాదు. దివ్య అస్తిత్వం

శాశ్వతం, విశ్వజనీనం, అనంతం, కేవలం ముసల్మానుల లేదా సెమిటిక్ (యూదు) మతాల ఆస్తికాదు, బైబిలును అనుసరించేవారి యూదులు లేదా అరబ్బు ప్రవక్తల వాటి స్థాపకుల ఆస్తి కాదు.

హిందువులకు కన్ఫ్యూషియన్స్క, టావోయిస్టులకు మిగతా అందరికీ, భగవంతుని సంబంధం కలిగి వుండడానికి తమ స్వకీయమార్గంలో దివ్యసత్యాన్ని కనుగొనడానికి అంతగానూ హక్కువుంది. మతాలన్నీ కొంత సత్యాన్ని తమలో కలిగి ఉన్నాయి. కాని దేనిలోనూ మొత్తం సత్యం లేదు, అవి కాలంలో సృష్టించబడినవి. అంతిమంగా క్షీణించి, నశించిపోతాయి. మహమ్మదుకూడా ఖురాను దైవంయొక్క ఆఖరి సందేశమని మరేదీ ఉండబోదనీ ఎన్నడూ నమ్మబలకలేదు.

దైవము, దివ్యసత్యము ఈ మతాలను మించినవి, వాటికవి సవ్యంగాదివ్యవివేకం తాను ఎంపికను చేసుకొనే రీతిలో ఏ విధంగానైనా ఏరూపంలోనైనా, అభివ్యక్తమౌతాయి. భగవంతుడిని నీకు సంకుచితమైన నీ స్వంత మెదడులోని పరిమితులతో మూసివేయలేవు లేదా దివ్య ఆధిపత్యశక్తికి దివ్యచైతన్యానికి ఏ విధంగా లేదా ఎక్కడా లేదా ఎవరిద్వారా అది అభివ్యక్తమవ్వాలోననే దానిని నీవు పురమాయించలేవు, దివ్యశక్తిమంతుని కెదురుగా నీవు నీ దుర్బలమైన అడ్డంకులను ఉంచలేవు......

....నేను ఎవ్వరినీ మార్చటానికి ఇక్కడ లేను, నా వద్దకు రావాలని నేను ప్రపంచానికి బోధ చేయను. నేను ఏ ఒక్కరినీ పిలువను. ఎవరికైతే వారిలో వారికి నా వద్దకు రావాలనే పిలుపు అనుభూతి కలిగి దానికి అంటిపెట్టుకొని ఉన్నారో వారిలో దివ్యజీవనం దివ్యచైతన్యం స్థిరపరచటానికై నేను ఇక్కడ ఉన్నాను, ఇతరులలో కాదు. మమ్ములను అంగీకరించమని నేను నిన్ను అడగటం లేదు. శ్రీమాతనిన్ను అడగటంలేదు. నీవు ఏ రోజైనా వెళ్ళిపోవచ్చు. నీ యిష్టాయిష్టాలను బట్టి, ప్రాపంచిక జీవితాన్ని గాని, లేదా ఒక మతైక జీవితాన్ని గాని జీవించవచ్చు. నీవు ఏ విధంగా సర్వస్వతంత్రుడవో, అదే విధంగా ఇతరులు కూడా ఇక్కడ ఉండడానికి తమసొంత విధానాన్ని అనుసరించడానికి సర్వస్వతంత్రులు...."

CWM 35: 482

మతం అత్యంత చేటు విషయాలకు, అత్యంత మంచి విషయాలకు ప్రేరణగా ఉంటూవచ్చింది, అత్యంత భయంకరమైన యుద్ధాలు చేయబడినప్పటికీ, దాని పేరుమీద అత్యంత అసహ్యకరమైన అత్యాచారాలు కొనసాగించుకొనబడటానికి

పరమోత్కృష్ట వీరత్వాన్ని, ఆత్మ- త్యాగాన్ని కూడా దాని ఉద్యమంలో ఉద్దీపనం చేసింది. వేదాంతంతో పాటు తన అత్యంత ఉన్నతమైన కార్యకలాపాలలో మానవ మనస్సు ఎంతవరకు చేరిందో చూపింది. నీవు గనక దాని బాహ్యాకృతికి బానిసవైతే, అది ఒక ప్రతిబంధకం, ఒక సంకెల అవుతుంది. నీకు దాని అంతర్గత సారపు విని యోగం తెలిస్తే, అది నీకు పరమాత్మ సామ్రాజ్యంలో దూకటానికి సహాయం చేసే టటువంటి దూకే- బల్ల అవుతుంది.

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ప్రత్యేకమైన దివ్యసత్యంగా తెలియపరచబడే ప్రపంచం లేదా విశ్వంయొక్క యెటువంటి దృక్పథానికైనా, అందులో ఒకరికి తప్పకుండా సంపూర్ణమైన విశ్వాసం నెలకొన్నప్పుడు మనం దానికి మతం అనే పేరు పెట్తాం. దానికి సర్వసాధారణ కారణమేమిటంటే ఈ దివ్యసత్యం దైవాదేశం ఫలితంగా వచ్చిందని ప్రకటించబడడం మూలంగానే.

చాలా మతాలు భగవంతుని ఉనికిని రూఢిగా నొక్కి చెప్తాయి. ఆయన ఆజ్ఞప్రకారం నడచుకోవటానికి నిబంధనలను (సూత్రాలను) స్థిర పరుస్తాయి. కాని అదే విధంగానే, ఒక మహదాదర్శం లేక మహాస్థితి పేరుతో సామాజిక - రాజకీయ వ్యవస్థలలాంటి దైవం లేనటువంటి కొన్ని మతాలున్నాయి. అవికూడా అదే సరియైనదని దానికే అజ్ఞాబద్ధులై ఉండ మంటూ ఒత్తిడి చేస్తాయి. తన స్వంత విధానాలలో దివ్యసత్యాన్ని స్వేచ్ఛ గా పొందటం దానిని స్వేచ్ఛగా సమీపించటం అనేది మానవుని హక్కు. కాని ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి తెలుసుకోవలసిన విషయం, అతని ఆవిష్కరణ కేవలం అతనికి మాత్రమే శ్రేయోదాయకం, దానిని ఇతరులపై రుద్దడం జరగకూడదు.

CWM 13:

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ (8639106913

శ్రీమాత

ఆధ్యాత్మిక అనుభవం అంటే వ్యక్తికి తనలోని దైవంతో సంబంధం ఏర్పడటం (లేదా బయటకూడా ఏదైనా ఒకటే) ఈ ఒకే అనుభవమే సర్వత్రా అన్ని దేశాల్లోనూ, అన్ని కాలాలలోనూ అందరిలోనూ సంభవిస్తుంది. నీవు దైవాన్ని కలుసుకుంటే అదే దైవాన్ని అన్ని వేళలా, అన్ని చోట్లా ఒకే మాదిరిగా (ఆయనను) కలుసుకొంటావు. తేడా ఎక్కడొస్తుందంటే అనుభవానికి ఆచరణలో అది తీసుకొనే రూపానికి మధ్య పెద్ద ఆగాధం తయారౌతుంది. నేరుగా నీవు ఆధ్యాత్మిక అనుభవాన్ని పొందగలిగి వుంటావు. అది ఎల్లప్పుడూ అంతర చేతనలో పొంది వుంటావు. అది ఎప్పుడూ అంతర చేతనలో చోటు చేసుకొంటుంది. అది నీ బాహ్య చేతనలో మరోవిధంగా నీవు నేర్చిన విద్య, నీ విశ్వాసం, మీవు ముందుగానే కల్గించుకున్న మానసిక సంకల్పానికి అనుగుణంగా తర్జుమా అవుతుంది. వున్నది ఒక సత్యమే, ఒక సద్వస్తువే. అది బహురూపాల ద్వారా అనేకంగా వ్యక్తమవ్వవచ్చు.

CWM 3: 16-17

ఆధ్యాత్మిక జీవితం

సాధారణ జీవితం - ఆధ్యాత్మిక జీవితం

ఆధ్యాత్మిక జీవితం, ధార్మిక జీవితం సాధారణ జీవితం (నైతికత దీనిలో ఒక భాగం). ఈ మూడు నిజానికి పూర్తిగా భిన్నమైనవి. ఒక మనిషి వీటిలో దేనిని కోరుకొంటున్నాడన్నది అతడు తెలుసుకోవాలి. మూడు జీవితాలను కలిపివేసి తికమక పడకూడదు. సాధారణ జీవితం అన్నది భగవంతుని నుండీ తన నిజ ఆత్మ నుండీ వేరైపోయిన సగటు మానవ చైతన్యం. అది అజ్ఞాన, నియమాలైన శరీరం, ప్రాణం, మనస్సుల సాధారణ అలవాట్ల చేత నడుపబడుతుంది. ధార్మిక జీవితం అదే అజ్ఞాన పూరితమైన మానవ చేతన మరో గమనం. అది పృథ్వినుండీ వెనుతిరిగి దైవంలోకి మళ్ళిపోవడం లేదా పోవటానికి ప్రయత్నించడమే. అదింకా జ్ఞానశూన్యంగా మూర్ఖమైన అభిమతంతో భూచేతనా బంధనాలనుండీ విడిపోయి దివ్యానందమయ 'ఆవలికి' దాటిపోయేందుకు మతశాఖలు ఏర్పరచిన నిబంధనలతో నడుపబడుతుంది. అయితే ఈ ధార్మిక జీవనం ఆధ్యాత్మికతవైపుకు జరిగే తొలి ప్రయత్నం కావచ్చు. కానీ ఈ మతపరమైన ఆచారాలు, సంస్కారాలు సాధనలు, భావజాలాలు, రూపాలు, వాటినే మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయోజన రహితులుగా చేయడంలా కనిపిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక జీవితంపై వాటికి భిన్నంగా నేరుగా జరిగే ఒక చేతనా పరివర్తన. తన యథార్థ ఆత్మలో నుండీ, దైవంనుండీ విడిపోయిన సాధారణ అజ్ఞాన చేతననుండీ మహోన్నత చేతనలోనికి పరివర్తన. ఆ చేతనలో వ్యక్తి తనలోని అసలు పురుషుణ్ణి కనుగొంటాడు. మొదట ప్రత్యక్ష సజీవ సంపర్కంలోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఆ పిదప దైవంతో మమేకమౌతాడు. ఆధ్యాత్మిక అన్వేషికి చేతనా పరివర్తనమే ఒక ప్రత్యేక ఆవిష్కరణ అవుతుంది. తక్కిన దేదీ అతడికి పట్టదు.

నైతికత అన్నది సాధారణ జీవితంలో ఒక భాగం. అది కొన్ని మానసిక నియమాల ద్వారా బాహ్య ప్రవర్తనను నియంత్రించుకొనే ఒక ప్రయత్నం. లేదా మానసికంగా ఏర్పాటు చేసుకొన్న ఒక నిర్దిష్టమైన ఆదర్శాన్ని ప్రతిబింబించే ఆయా నియమాల ద్వారా వ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించుకోవడం. ఆధ్యాత్మిక జీవితం మనస్సును దాటి పోతుంది. ఇది ఆత్మకు చెందిన ప్రగాఢ చేతనలోకి ప్రవేశిస్తుంది. ఆత్మ, అసలు సత్యంలో పనిచేస్తుంది. నైతిక జీవితం దైవసాక్షాత్కారం ఆవశ్యకత అన్న ప్రశ్న

వచ్చినప్పుడు, జీవితలక్ష్యాలను నెరవేర్చడమంటే ఏమిటి అన్న దానిపై అది ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మిక చేతనలోకి ప్రవేశించడం అనేది దానిలో ఒక భాగమే అయితే నైతికత అన్నది నీకేమి ఇవ్వదు.

CWSA 28: 419- 420

ఆధ్యాత్మిక జీవితం - అద్భుతాలు

అద్భుతాల కున్న గిరాకీ మీదే చాలా మతాలు స్థాపించబడ్డాయి. కొన్ని కారణాల వల్ల నేను దీనినంతా నిక్కచ్చిగా రాజకీయమని పిలుస్తాను. ఆయా మతాల వారు ఆ మత మూలాల్లో వారి మతస్థాపికులు చేసి చూపిన లీలల్ని ఆధారాలుగా కొన్ని అట్టిపెట్టుకుంటారు. ఆ మతప్రవక్తలోని దైవశక్తిని నమ్మేందుకై అతడు చేసిన లీల ల్ని చూడడం అవసరంగా అట్లాంటి ఆసక్తిని అజ్ఞులైన ప్రజల్లో కలిగేలా మోటుపద్ధతిలో వాళ్ళను ప్రేరేపితుల్ని చేస్తారు. ఇదొక అసాధారణ అజ్ఞానం. ఎందుకంటే అద్భుతాలు చూడడానికి దైవశక్తి, దివ్యచేతన అన్నది అవసరమే లేదు. ప్రాణికలోకంలోని అల్పజీవుల (భౌతిక లోకంతో సంబంధం పెట్టుకొని దానిలో పనిచేయటానికి ఇవి సరిపోతాయి.) సహాయంతో అద్భుతాలు చేయడమన్నది గొప్ప ఉన్నతస్థాయిల్లోని చేతనలో జీవిస్తూ, తక్కిన అన్ని సూక్ష్మ సీమల మధ్యవర్తిత్వంతో మాత్రమే ప్రకృతిపై పనిచేయడంకంటే చాలా తేలికైన పని. దైవికంగా ఉండడమంటే అతడు చనిపోయినవారిని బ్రతికించ గలడు. వ్యాధుల్ని మాన్పగలడు. ఇలా ఇంకెన్నో అద్భుతాలు చేయగలడు. అదే దైవత్వానికి ఋజువు అనిమానవ మేధస్సుకు పదేపదే చెప్పుతూ వచ్చారు. అయితే నేనిప్పుడు గ్యారంటీ ఇస్తున్నాను. అది ప్రమాణమే కాదు. అది ఋజువు చేస్తున్నది ఏమిటంటే ఈ గురువులు ఆ ప్రాణిక లోకంతో సంబంధాన్ని కల్గి వుండి, ఆ జీవుల సహాయంతో ఇక్కడ అద్భుతాలు చేసి, చూపుతారు. అంతే.

CWM 4: 82- 83

కాబట్టి ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని జీవించటానికి నిన్ను అర్హునిగా చేసే గుణాలు నీవు కల్గివుండాలి. అవి నీవు ప్రతిదానిలోనూ, మితంగా ఉండటానికి నీ పనిలో సంతులనం, నీ ఆంతరికంలో సమత నిత్యనిష్ఠా, యదార్థతత, భక్తిని కలిగి వుండాలి.

CWM 3: 190

ఎన్ని గంటలు ధ్యానంలో వున్నావన్నది ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి ఋజువు కాదు. ధ్యానంలోకి వెళ్ళి పోవడానికి నీవు శ్రమించవలసిన అవసరం లేకపోవడమే నీ అభివృద్ధికి ఋజువు. అలాంటప్పుడు ధ్యానాన్ని ఆపుచేయడానికి ప్రయత్నించాల్సి వస్తుంది. ధ్యానాన్ని ఆపటం ఎంతో కష్టమౌతుంది. దైవాన్ని గూర్చి ఆలోచించడాన్ని ఆపడం ఎంతో కష్టంగా ఉంటుంది. సామాన్య చేతనా స్థాయికి దిగి రావడం చాలా కష్టమౌ తుంది. అదిగో అప్పుడు నీవు పురోగమనంలో వున్నట్లే. నీ దృష్టినంతా దైవంపై నిలపడమే నీ జీవితానికి ఆవశ్యకమైనప్పుడు ఆ ఏకాగ్ర స్థితి లేకుండా ఏమీ సాగదో, ఉదయం నుండీ సాయంకాలం వరకూ నీవేపనిలో నిమగ్నమై వున్నా నిరంతరం సహజంగా అదే. తల్లీ నీ స్థితి కొనసాగుతూవుంటే అప్పుడు నీవు పురోగమిస్తున్నట్లు. నీవు ధ్యానానికి కూర్చొన్నా, లేక ఇటు అటు తిరుగుతూ ఏదో పనిచేస్తున్నప్పటికీ నీకవసరమైనది మాత్రం చైతన్యం. అదొక్కటే నీకు అవసరం. స్థిరంగా దైవంతో సచేతనుడై వుండటం.

*

మనం చేసే ప్రతిదానిలోనూ, అన్ని వేళలా, మనల్ని పనుల్లోనూ, ప్రతి చర్యలోనూ దైవం మీద ఏకాగ్రమవ్వడానికే మనం యత్నిస్తున్నాము. ఇక్కడ ఉండేవారిలో కొందరికి ధ్యానం చేయమని చెప్పాం. మరి కొందరికి అస్సలు ధ్యానాన్ని సూచిం చడమే ఉండదు. ఇక్కడ దీని అర్థం. వారు పురోగమించట్లేదని తలంచడం కాదు. వారు కూడా ఒక రకమైన క్రమశిక్షణను అనుసరిస్తున్నారు. అయితే అది కొంచెం భిన్న స్వభావం కలది. పనిచేయడం, భక్తి ప్రవత్తులతో వ్యవహరించడం ఒక ఆంతరిక సమర్పణతో వుండటం కూడా ఆధ్యాత్మిక సాధనే. కడపటి లక్ష్యం మాత్రం దైవంతో సుస్థిరమైన ఐక్యతతో ఉండడమే. అది ధ్యానంలోనే కాదు. అన్ని పరిస్థితుల్లోనూ ఈ సక్రియాత్మక జీవితం మొత్తంలోనూ....

కొందరుంటారు. వాళ్ళు ధ్యానంలో కూర్చొన్నప్పుడు, ఒక స్థితిలోకి వెళ్ళి పోతారు. ఇక ఆ స్థితే అద్భుతమని, ఆనందప్రదంగా భావిస్తారు. దానితో సంతృప్తిపడి అదే స్థితిలో కూర్చొని ప్రపంచాన్ని మరుస్తారు. ఒకవేళ యేదైనా వాళ్ళ ధ్యానానికి భంగం కలిగిస్తే కస్సుమని లేస్తారు. ఎందుకంటే ధ్యాన విఘాతం కల్గింది. ఇది

ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి, సాధనకు సంకేతం కాదు. కొంతమంది వుంటారు. వాళ్ళు దైవానికి ఋణపడి పోయి ధ్యానం చేస్తూ ఋణం తీర్చుకొంటున్నట్లుగా కనిపిస్తారు, చేస్తారు. వారానికి ఒక్కసారి చర్చికి వెళ్ళి దేవుడికి ఋణపడ్డ అప్పును చెల్లించినట్లుగా ఉంటుంది వాళ్ళతీరు.

ధ్యానంలోకి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించడం అవసరమౌతున్నదంటే నీ వింకా ఆధ్యాత్మిక జీవితం జీవించగల్గడానికి చాలా దూరంలో వున్నట్లే. ఎప్పుడైతే అదే ధ్యానంలోంచి బయటకు రావడానికి ప్రయత్నిస్తున్నావంటే ఆ ధ్యానం నీవు ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో ఉన్నావన్న దానికి సూచన కాగలదు.

CWM 3 : 20 - 21` అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్థన్ రాజు (9441519210)

ఆధ్యాత్మిక శిక్షణా విధానాలు - ఆధ్యాత్మికత

ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో యేమీ సంబంధంలేని హఠయోగం, రాజయోగం శిక్షణా విధానాలను యెవరైనా అభ్యాసం చేయవచ్చు. మొదటి యోగం చాలావరకు దేహనియంత్రణకు చేరుకొంటుంది. తరువాతది మనస్సు నియంత్రణకు చేరుకొంటుంది. కాని ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోనికి ప్రవేశించడమంటే, నీవు సముద్రంలో మునక వేసినట్లు. దైవంలో మునక వేయడం, దైవంలో నివసించడం నేర్చుకోవాలి. అదెలా చేస్తావు. "నేనెక్కడ పడతాను, నాకేం జరుగుతుంది.?" అని ఆలోచించకుండా, తిన్నగా దూకెయ్యాలి. సందేహించే నీ మనస్సే నిన్ను నివారిస్తుంది. తేలికగా నిన్ను నీవు ముందుకు పోనివ్వు. సముద్రంలో మునగాలని అనుకొంటూ "ఇక్కడో రాయి వుండవచ్చు, అక్కడో బండ వుండవచచ్చు" అని యెప్పుడూ అనుకుంటుంటే నీవు మునకవేయ లేవు.....

సముద్రంలోనికి దుముకబోయేముందు, దానిని గురించి కొంత తెలుసుకోవడం, దానిని చూడడం జరుగవలసివున్నట్లే దైవ సత్యతను గురించి కొంత క్షణిక వీక్షణమైనా నీ కుండాలనే మాట నిజమే. అంతరాత్మిక చేతన మేల్కొనడమే మామూలుగా ఆ వీక్షణం అవుతుంది. కాని కొంత నిజీకరణమన్నా నీకుండాలి. లోతైన అంతరాత్మిక లేక సమగ్ర సంపర్కం గాకపోయినా ఒక బలమైన మానసిక లేక ప్రాణిక సంపర్కం వుండాలి. దైవసన్నిధిని నీలో లేక నీ చుట్టూ బలీయంగా నీవనుభూతి చెందాలి. అలా అణచివేసే వాతావరణం నుండి బయట పడడానికి చేసే కృషి వైపుకు నిన్ను

ఆకర్షించే, సాధారణ ప్రపంచ వ్యతిరేక శ్వాస ఒక ఊపిరాడకుండా చేసే వత్తిడి యొక్క అనుభూతి కూడా నీ కుండాలి. అది నీకున్నట్లైతే నీవు యెట్టి మినహాయింపులూ లేకుండా దైవసత్యతలో ఆశ్రయం పొందాలి. దానిలో మాత్రమే, దాని సహాయంలో రక్షణలో మాత్రమే నివసించాలి. నీ సాధారణ జీవితంలో అలా దేన్నైనా పాక్షికంగా లేక నీ అస్తిత్వ కొన్ని భాగాలలో లేక కొన్ని సందర్భాలలో, లేక కొన్ని వేళల్లో చేసిన వన్నీ సంపూర్ణంగా, శాశ్వతంగా చెయ్యి. నీవు వేయవలసిన మునక, లేక దూకుడు అటువంటిది, అలా నీవు చేయకపోతే నీవు సంవత్సరాల తరబడి యోగం చేసినా, యధార్థ ఆధ్యాత్మిక జీవనమంటే నీకేమీ తెలియనట్లే అవుతుంది. సకలంతో, మొత్తంగా మునిగి పోవాలి. అప్పుడు యీ బాహ్య గందరగోళం నుండి స్వేచ్ఛ లభించి, ఆధ్యాత్మిక జీవన యధార్థ అనుభవం ప్రాప్తిస్తుంది.

CWM 3: 20 - 22

ఆధ్యాత్మికత -- సన్యాసం

మనస్సు నియమానికి అంటిపెట్టుకుపోయి వుండడమంటే యెక్కడో దాగివున్న అంధత్వానికి సూచన. ఉదాహరణకు ఒక సార్వత్రిక మౌఢ్యాన్ని చూద్దాం. సన్యాసం, ఆధ్యాత్మికత ఒక్కటే అనేది ప్రపంచమంతటా వ్యాపించి వుంది. ఫలాన అతను లేక ఫలానా ఆమె ఆధ్యాత్మికపురుషుడు లేక ఆధ్యాత్మిక స్త్రీ అని నీవు చెప్పగానే, ఏమీ తినకుండా లేక కదలకుండా రోజంతా కూర్చుని వుండే వాడని, యెంతో పేద వానిగా ఒక గుడిసెలో నివసించే వాడని, తనకున్నదంతా యిచ్చివేసి, తనకంటూ ఏమీ వుంచుకొనని వాడని, జనం వెంటనే అనుకొంటారు. ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిని గురించి మాట్లాడినప్పుడు యిదిగో యిలా నూటికి తొంభైతొమ్మిది మందిలో వెంటనే చిత్రిత మౌతుంది. ఆధ్యాత్మికతకు ఒక ఋజువు, పేదరికం, సంతసం కలిగించే, సుఖాన్నిచ్చే దేదీ అతనికి లేకపోవడం. ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని దర్శించడానికి, అనుసరించడానికి నీకు స్వేచ్ఛకావాలనుకుంటే నీవు తప్పక విసిరివేయవలసిన మానసిక నిర్మాణం యిది. ఎందుకనంటే, ఒక నిజాయితీ గల ఆకాంక్షతో ఆధ్యాత్మిక జీవితాని కొచ్చావు. నీవు దైవాన్ని కలుసుకోవాలని, నీ చేతనలోనూ, నీ జీవితంలోనూ దైవాన్ని సాక్షాత్కారింప జేసుకోవాలనీ వచ్చావు. అప్పుడేం జరిగింది. సుఖంగా జీవిస్తున్న స్వేచ్ఛగా భుజిస్తున్న అందమైన లేక విలాసవంతమైన వాటిమధ్య తనకున్న వాటిని పేదవారి

కిచ్చివేయకుండా, జనం యిచ్చే వాటినన్నింటినీ భోగిస్తూ వున్న గుడిసెలో నివసించని ఒక దైవం దగ్గర కొచ్చావు. నీలో అది వరకు స్థిరపడిపోయిన మానసిక నియమం వల్ల దిగ్భ్రాంతికి లోనై "ఎందుకని? యేమిటిది? నేనొక ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిని గదా కలవాలని వచ్చాను!" అనుకొంటావు. ఈ అసత్య అవగాహన భగ్నమై అదృశ్యమై పోవాలి. ఒకసారి అది అంతమైతే, నీ సంకుచిత సన్యాస నియమం కన్న చాలా ఉన్నతమైన దేన్నో నీవు కనుగొంటావు. నీ కేదన్నా లభిస్తున్నప్పుడు దానిని అనుమతించు., దానినే నీవు తిరిగిచ్చివేయవలసివచ్చినప్పుడు, అంతే సమమైన ఐచ్ఛికతతో వదలివెయ్యి. వస్తువులు వస్తుంటే అంగీకరించు, పోతుంటే పోనివ్వు, అదే సమతాపూర్వక చిరునగవుతో స్వీకరించు, విడిచిపెట్టు.

CWM 3:53-54

సన్యాస పద్ధతులు- ఆత్మాధిపత్యం

అమ్మా ! ఆత్మ-స్వామ్యం కోసం, కొన్ని సమయాల్లో సన్యాస పద్ధతు లుపయోగ పడవా?

లేదు. దానివల్ల యేదీ సంస్కరించబడదు. నీవు పురోగమించినట్లు నీకు నీవు భ్రాంతి కల్పించుకొంటావు. కానీ నీవు దేనినీ సంస్కరించలేదు. దానికి ఋజువు, నీ సన్యాస పద్ధతని నీవు విరమించినట్లైతే, అది అదివరకటికంటె బలీయంగా తయారవుతుంది. పగతీర్చుకోడానికన్నట్లు తిరిగి వస్తూ విజృంభిస్తుంది. నీవు వేటిని సన్యాస పద్ధతులన్నావో వాటిమీద అది ఆధారపడివుంటుంది. నీ కోరికలన్నింటినీ సంతృప్తి పరచడంలో అది జోక్యం చేసుకొంటే, అది నిజానికి సన్యాసం కాదు, అనేది లౌకిక జ్ఞానానికి కూడా తెలుసు. అది మరేదో అవుతుంది. సన్యాస పద్ధతులు అంటే పలుమార్లు ఉపవాస ముండడం, చలికి తట్టుకొనేటట్లు నిన్ను నీవు బలవంతం చేసుకోవడం.... వాస్తవానికి, నీ దేహాన్ని కొంచెం చిత్రహింస పెట్టడం. నిజానికిది నీకు ఆధ్యాత్మిక గర్వాన్నిస్తుంది. అంతకంటే మరేమీకాదు. అది దేనిని ఆధీనం చేసుకోలేదు. అది యెంతో యెంతో సులభం. అది సులభం గనుక, జనం దానిని తేలికగా ఆచరిస్తారు. గర్వం బాగా సంతృప్తి చెందుతుంది. ఆడంబరత ఉబ్బిపోతుంది. అది తేలిక. తన సన్యాస సుగుణాలను గొప్పగా చేసి యెవరైనా ప్రదర్శించవచ్చు. ప్రదర్శించి, తాను చాలా ప్రముఖ వ్యక్తినని భావిస్తాడు. అలా చేస్తే అతడు చాలా వాటికి తట్టుకొనేందుకు

అది సాయపడ్తుంది. తన ప్రేరణలను, ప్రశాంతంగా, చెదరకుండా అవి తమంతట తాము బయటపడకుండా నియంత్రించడం చాలా కష్టం — యెంతోయెంతో — సన్యాసపద్ధతుల నవలంబించకుండా నియంత్రించడం కష్టం, నీ వశంలో వున్న వస్తువులపై మమకారం లేకుండా వుండడం, అసలు వేటినీ వశం చేసుకోకపోవడం కంటే యెంతో యెక్కువ కష్టం కలిగిస్తుంది. ఇది శతాబ్దాలనుండి తెలిసిన విషయమే. వేటినీ వశం చేసుకోకపోవడం కంటె, వశమందున్న వాటి యెడల సంగత్వం లేకుండా వుండడానికి యెంతో గొప్ప లక్షణం అవసరం. లేక తన అధీనంలో వున్న వాటిని, కచ్చితంగా చాలా కనీస స్థాయికి తగ్గించుకోవడంకూడా కష్టమే. అదెంతో ఉన్నత శ్రేణికి చెందిన నైతిక గుణం. ఏదైనా నీకు ప్రాప్తించినపుడు దానిని స్వీకరించి ఉపయోగించు, యేదో ఒక కారణంతో అది తిరిగి వెళ్ళిపోయినపుడు దాన్ని వెళ్లనివ్వు దానికై విచారించకుండా వుండడమనేది అసలైన ధోరణి. అది వచ్చినప్పుడు తిరస్కరించరాదు. నిన్ను నీవు అందుకనుగుణంగా సరిదిద్దుకోవడం అది పోయినపుడు విచారించకుండా వుండడం నేర్చుకోవాలి.

CWM 6: 429- 430 *అనువాదం: కె.వి. రావ (9849929254)*

ఆధ్యాత్మిక జీవితం - నైతిక జీవితం

ఆద్యాత్మిక జీవితం అన్నింటిలోని ఏకత్వాన్ని, అలాగే అనంతమైన భిన్నత్వాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఏకత్వంలో భిన్నత్వం కోసం భిన్నత్వంలో సంపూర్ణత, పరిపక్వత కోసం ఇది పనిచేస్తుంది. ఆధ్యాత్మ స్వేచ్ఛకు జీవిత వైవిధ్యానికి విరుద్ధంగా ఒక కృత్రిమ ప్రామాణికతను నైతికత లేవదీస్తుంది. ఏదో ఒక మానసికమైన, కచ్చితమైన, పరిమితమైన దాన్ని సృజించి దాన్ని అనుసరించమని అన్నిటినీ ఆదేశిస్తుంది. అందరు ఒకేలక్షణాలను ఒకేఆదర్శవంతమైన స్వభావాన్ని సంతరించుకునేందుకు శ్రమించమంటుంది. నైతికత దివ్యత్వం కాదు. దివ్యత్వానికి చెందినది కాదు. ఇది మానవునికి సంబంధించినది. మానవత్వానికి సంబంధించినది. మంచి చెడులమధ్య ఒక కచ్చితమైన విభజన గావించేందుకు ఒక మూలాంశాన్ని నైతికత గైకొంటుంది. అయితే ఇది దాని స్వీయ అభిప్రాయం. ఇది సాపేక్షకమైన వాటిని గ్రహించి పరిపూర్ణమని అంటూ వాటిని రుద్దేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది. భిన్న శీతోష్ణస్థితులకు, కాలాలకు, శకాలకు, దేశాలకు ఇది మంచి, ఇది చెడు అని విచక్షణనుచేసి చూపుతుంది.ఇది

సత్సంకల్పము, ఇది దుస్సంకల్పం, ఒకదాన్ని అంగీకరించి, మరొకదాన్ని త్యజించ మని చెప్పేంతవరకు నైతికత వెళుతుంది. అయితే ఆధ్యాత్మిక జీవితం కోరికలన్నింటినీ త్యజించమనే అంటుంది. దీని నియమం ఏమిటంటే దివ్యత్వం నుండి దూరంగావించే వాటన్నింటినీ త్యజించమంటుంది. వాటిని త్యజించడమనేది అది చెడు అని గాదు — అది మరొక వ్యక్తికి లేక మరొక రంగానికి మంచిగా వుండవచ్చు — అవి సంవే దనలకు, శక్తులకు సంబంధించినవి. అవి ప్రకాశరహితమై, అజ్ఞానపరమై మన దివ్యమార్గానికి అడ్డు తగులుతుంటాయి. ఇంకొక విధంగా చెప్పాలంటే దివ్యమార్గంలో అనుసంధానం గావించే వాటన్నింటినీ అంగీకరించ మంటుంది. అవి మంచివని అంగీకరించమనటం లేదు. అవి దివ్యత్వం వైపు కొనిపోయేవి కాబట్టి అంగీకరించ మంటుంది. దివ్యత్వాన్ని దూరంచేసే వాటిని త్యజించమంటుంది. అయితే ఇది మంచి, ఇది చెడు అని మాత్రం చెప్పవద్దంటుంది. నీ దృక్పథాన్ని ఇతరులపై రుద్దడానికి ప్రయత్నించవద్దంటుంది. ఎందుకంటే నీకు చెడు అయినది దివ్యజీవనాన్ని అర్థంచేసుకునే ప్రయత్నం చేయని నీ పొరుగు వానికి మంచి కావచ్చు.
CWM 3:118-119

నైతిక, ఆధ్యాత్మిక స్వచ్ఛత

ఉదాహరణకు నీవు నైతిక దృక్పథాన్ని అలవరచుకొన్నావనుకోఅది ఆధ్యాత్మిక దృష్టికి దోషంగా కనిపిస్తుంది. ఎంతో కల్మషాన్ని కలిగివుండీ అన్ని సాంఘిక నియ మాలను, అన్ని ఆచారాలను, అన్ని నైతిక సంప్రదాయాలను అనుసరిస్తూ పరిపూర్ణ నైతిక జీవితాన్ని గడిపే వారున్నారు. ఆధ్యాత్మిక దృష్ట్యా వీరంతా అపార అపరిశుద్ధులే మరొక ప్రక్క కొంతమంది సామాన్య కార్యకలాపాలు చేసుకొనే పేదవారున్నారు. వారు స్వేచ్ఛా భావంతో పుడుతున్నారు. సామాజికపరమైన, నైతికపరమైన గౌరవనీయమైన పనులుగా పరిగణింపబడే వాటిని చెయ్యటం లేదు. ఇతరులకంటె వీరిని అనంతమైన స్వచ్ఛత గలవారిగా చేసే శ్రద్ధ, ఆకాంక్ష, గల స్థితి కలిగిన వారున్నారు. ఇలా ఉండటం కష్టమైన పని. వీటిని గురించి మాట్లాడిన వెంటనే వారి చేతనలో ఒక వికారం అన్ని సామాజిక, నైతిక సంప్రదాయాలవల్ల కలుగుతుంది.

స్వచ్ఛతను గురించి మాట్లాడినవెంటనే ఒక నైతికనిర్మాణం నీ ముందు సాక్షాత్కరిస్తుంది. నీ అభిప్రాయాన్ని పూర్తిగా తప్పు పడుతుంది. సామాజిక దృష్ట్యా

నైతికంగా వుండటం ఆధ్యాత్మిక దృష్ట్యా నైతికంగా వుండడంకంటె సులభతరమైనదని గుర్తుంచుకోండి. సామాజిక దృష్ట్యా నైతికంగా ఉండటానికి ఇతరులు అంగీకరించిన దానిని యేమీ చేయకుండా జాగ్రత్త వహించవలసి వుంటుంది. ఇది ఒకింత కష్టం. అసాధ్యమైంది మాత్రం కాదు. నేను చెప్పినట్లు ఒకరు దీన్ని ఆచరిస్తున్నపుడు అశ్రద్ధ, కల్మషం కూడి వుండవచ్చు. ఆధ్యాత్మిక దృష్ట్యా స్వచ్ఛతగా, వుండటమంటే అన్ని పరీక్షలకు నిలబడగలిగే జాగరూకత, చితశుద్ధి, చైతన్యం వుండడం.

ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి సంసిద్ధత

ఆధ్యాత్మిక గురువు లేనట్లైతే ఆధ్యాత్మిక మార్గానికి సిద్ధంగా వున్నాడని తెలియ జేసే గురుతులు ఏమైనా వున్నాయా?

ఉన్నాయి. ముఖ్యమైన సూచన ఏమిటంటే అన్ని పరిస్థితులలో స్థిత ప్రజ్ఞత్వాన్ని కలిగివుడడం. ఇది అనివార్యమైన మూలాధార సూచన. చాలా ప్రశాంతంగా, నెమ్మదిగా, శాంతిగా, గొప్పబలమైన శక్తి అనుభూతిని కలిగివుండటం. జడత్వము నుండి వచ్చే ప్రశాంతత కాదు. ఏకాగ్రతా సంవేదనాశక్తితో వస్తుంది. అది ఎప్పుడూ స్థిరంగా వుంచుతుంది. ఏమి జరిగినా జీవితంలో తటస్థించే దుర్భర పరిస్థితులలోను నిన్ను స్థిరంగా ఉంచుతుంది. ఇది మొదటి సూచన. రెండవ సూచన ఇత్తడిగోడకు రంధ్రం చేయవలసివస్తున్నట్లు విపరీతమైన కఠినంగా, ఊపిరాడకుండునట్లు నీ సాధారణ చైతన్యంలో బంధించబడినట్లు అనుభూతి చెందుతావు. బాధ భరించరానంతంగా వుంటుంది. నిన్ను బిగుసుకుపోయేటట్లు చేస్తుంది. దీన్ని ఛేదించడానికి అంతరకృషి అవసరం. ఛేదించడాన్ని నీవు చేయలేవు. ఇది కూడా మొదటివాటిలో ఒక సూచన. దీనర్థం మీ అంతరంగ చైతన్యం ఒక పరిపక్వదశకు చేరుకొంది. బాహ్యమైన మూస దానికి చిన్నదిగా కనిపిస్తోంది. సాధారణ జీవితపు మూస, సాధారణ కార్యకలాపాలు సాధారణ సంబంధాలు అన్నీ ఎంతో చిన్నవిగా, ఎంతో నిరర్థకంగా కనిపిస్తాయి. నీలో ఒక శక్తి ఆ మూసను ఛేధిస్తూందనే సంవేదన నీకు కలుగుతుంది.

మరొక సూచన. నీవు ఏకాగ్రతకలిగి, ఒక ఆశయముంటే నీలోకి ఏదో వస్తున్నట్లు అనుభూతి చెందుతావు. నీకు సమాధానం లభిస్తుంది. నీకు తక్షణమే ఒక వెలుగు, శాంతి, శక్తి, దిగివస్తున్నట్లు అనుభూతి చెందుతావు. నీవు వేచి వుండవలసిన అవసరం లేదు. చాలా కాలం గడపవలసిన అవసరంలేదు. ఆ వెంటనే ఒక ఆంతరిక ఆకాంక్ష,

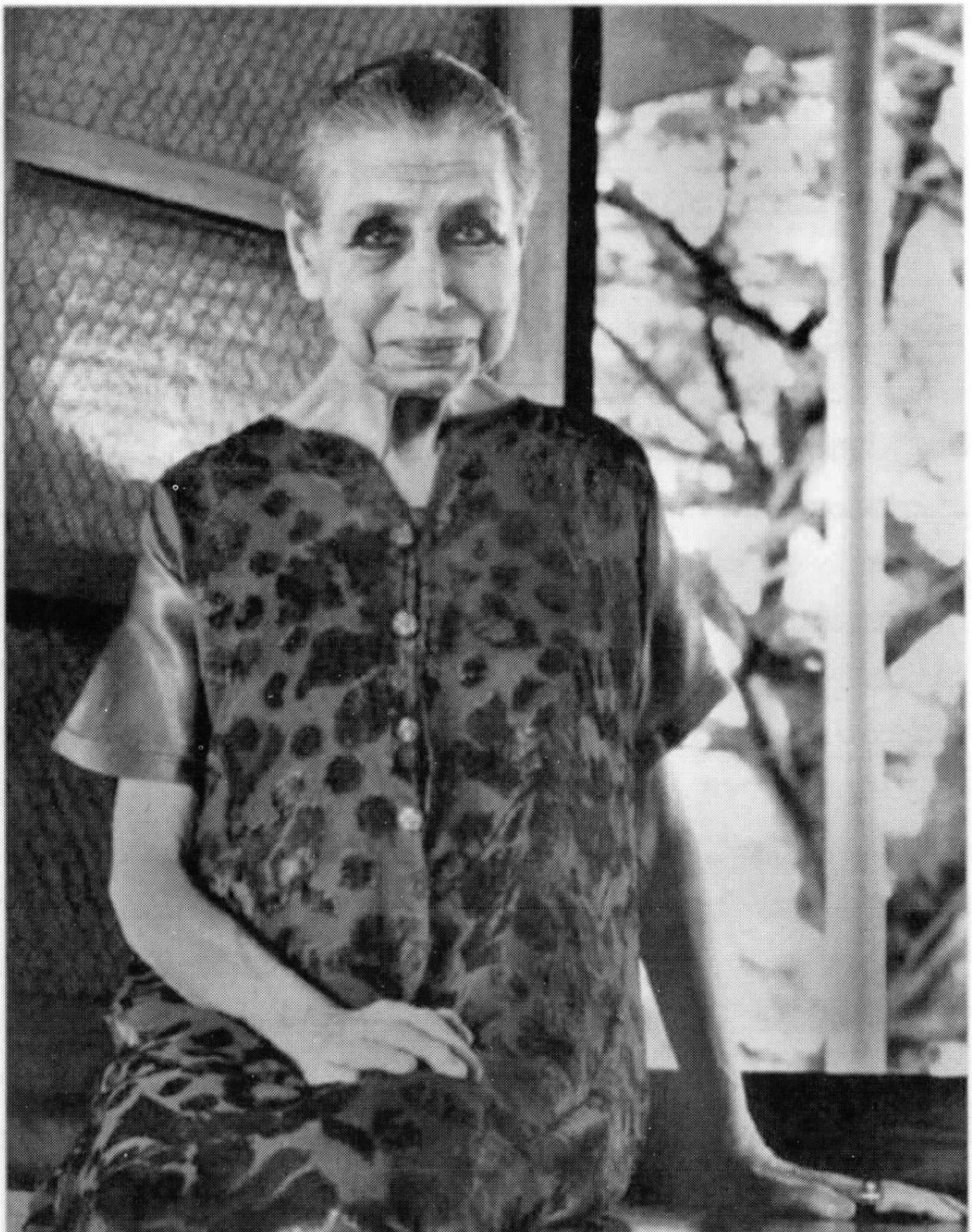
ఒక పిలుపు, ఒక సమాధానం లభిస్తుంది. సంబంధం పూర్తిగా ప్రతిష్ఠితమైనట్లు దాని అర్థం.

CWM 4:97-98 అనువాదం: శ్రీఆకుల కృష్ణ (9989251895)

ఆధ్యాత్మికమార్గ ప్రవేశం

ఒకరు నిజంగా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రవేశించారని ఎప్పుడు చెప్పగలం? మొదటి సంకేతం ప్రతివారికి ఒకే విధంగా నుండదు. ఆధ్యాత్మికత ఒక్కటి తప్ప మిగతా విషయాలేవీ ఏ మాత్రం విశేషమైనవిగా కనిపించవు అని నా నమ్మకం. నీ యావజ్జీవితం, నీ కార్యక్రమాలు సర్వం, నీ కదలికలు పరిస్థితులు సానుకూల పడితే, యధాతథంగా కొనసాగుతాయి. కానీ అవన్నీ నీకు అప్రధానమనిపిస్తాయి. నీ ఉనికికి, గల కారణం అవి కాదని నీకు అవగతమౌతుంది. ఇది మొట్టమొదటి సంకేతమని నేననుకుంటాను.

వేరొక సంకేతం కూడా ఉండవచ్చు. ఉదాహరణకు మామూలుగా నుండే దానికన్నా అంతా భిన్నంగా నున్నదని. జీవితం మరో విధంగా గడుస్తున్నదని, అది వరలో లేని వెలుగొకటి మనస్సులో విరిసినట్లున్నదని, అది వరలో లేని ప్రశాంతత హృదయంలో నెలకొన్నదనేటటువంటి భావన. అది మాత్రమే మార్పును కలిగించదు. నిశ్చితమైన మార్పు సాధారణంగా తరువాత చోటు చేసుకుంటుంది. ఒకరు ఆధ్యాత్మిక జీవితం అనుసరించాలనే నిశ్చయానికి వచ్చినప్పుడు మార్పు చోటుచేసుకొనే సమయంలో మెరుపు మెరిసినట్లుగా రావచ్చు. కానీ అలా జరగటం చాలా అరుదు. కొన్ని సార్లు అది ఒక మహత్తరమైన ఆధ్యాత్మిక వెలుగు విరజిమ్ముతున్నట్లుగా ప్రారంభమవుతుంది. ఒక మహదానందం నీలోకి చొచ్చుకొని వస్తుంది. కానీ సాధారణంగా ఈ స్థితి మాటున పడిపోతుంది, కారణం అనేకమైన అసమగ్రతలు, దోషాలు, నీలో అంతరించకుండా నిలిచి వున్నాయి కాబట్టి ... అది విసుగుదల కాదు. తిరస్కారం కాదు. కానీ సర్వము ఎంత అనాసక్త మనిపిస్తుందంటే దీనిని అనుసరించడం నిరర్థకమనిపిస్తోంది. దాహరణకు నీవు కొన్ని భౌతికమైన పరిస్థితుల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు అవి ఆహ్లాదకరమైనవైనా నీలో నీవనుకుంటావు. "అదంత అంత ముఖ్యమైనదిగా నుండిందా? కానీ దానికి ఏ మాత్రం ప్రాముఖ్యం లేదే!" నీవు నిజంగా వేరొక పక్షం వైపుగా మళ్ళినట్టి అనుభూతి కలుగుతుంది. కొందరనుకుంటారు. ఆధ్యాత్మిక జీవిత

శ్రీమాత

చిహ్నం ఓ మూల కూర్చొని ధ్యానం చేసుకోవడమని! అది సర్వ సాధారణంగా కలిగే భావన. నేను కఠినంగా అంటున్నానని కాదు. కానీ చాలామంది ఎవరైతే వారి ధ్యానానుష్ఠాన శక్తిని గురించి, గొప్పలు పోతారో వారు గంటలో కనీసం క్షణ మాత్రమైనా ధ్యాననిమగ్నులై ఉంటారనుకోను. నిజంగా ధ్యానంలో నిమగ్నులయ్యే వారు దాని ఊసెత్తరు. వారికి అది అతి సహజమైన విషయమనిపిస్తుంది. ఎప్పుడైతే అది నీకు అహంకారరహితమైన సహజ విషయం అవుతుందో అపుడు నీవు పురోగ మిస్తున్నానని అనుకోవచ్చు. ఎవరైతే దానిని గురించి అతిగా మాట్లాడతారో, ఆ కారణంగా తాము ఇతరులకన్నా మిన్న అని తలుస్తారో, అలాంటివారు అధికసమయం విశ్రాంతి స్థితిలోనే ఉంటారని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు.

CWM 4:103-104

అనుభవాలు — వాటి ప్రయోజకత్వం

ఒకరికి ప్రాణిక పరమైన అనుభవాలు కలిగినట్లయితే - ఉదాహరణకు భావిసూచక దృశ్యాలు — తగినంత మానసిక ప్రయత్నం లేకుండా కలిగే ప్రాణిక అనుభవాలు కలిగినట్లయితే, అది వారి సమతుల్యతను భగ్నపరిచే ఫలితానికి దారితీయవచ్చు. జరుగుతున్న దేమిటో అతనికి తెలియదు. అది హానికరం కాకపోయినా నిష్ప్రయో జనమౌతుంది. అలా కాకండా ఒకవేళ అతను తన అవగాహనాశక్తిని వృద్ధి పరిచినట్లయితే శ్రద్ధగా పరిశీలించి విషయాన్ని అర్థం చేసుకోగలిగి, దానికి గల కారణాలను తెలుసుకో గలిగితే ఉదాహరణకు యోగలక్ష్యాన్ని దానిని పొందగలిగే విధానాలను పరిశీలించ గలిగితే — నిజానికి ఆ విషయం గురించి మానసిక సంవేదనము — అప్పుడు ఒక అనుభవం కలిగినట్లయితే అది ఏమిటో తెలుసుకోగలిగే అవకాశం లభిస్తుంది. లేనట్లయితే ఎవరూ ఏమీ తెలుసుకోలేరు. అందుకోసం తగినంత మానసిక ప్రయత్నం అవసరం — సంపూర్ణంగా కాకపోయినా కనీసం అవసరమైనంత — కలిగే అనుభవాలను కొంత మాత్రమైనా అర్థం చేసుకోవడానికి.

CWM 6: 350-51

“అనుభవం” పొందడం అనగా అర్థం ఏమిటి?

మనుషులు మామూలుగా అనుభవం అనగా అదేదో అత్యంత అమోఘమైన,

అద్భుతమైన విషయమనో, యోగవిద్యాభ్యాసం ద్వారా పొందలిగే గాలిలో తేలిపోవడం లాంటి సన్నివేశమనో, లేక గగుర్పాటు కలిగించే దృశ్యాలలో లేక భవిష్యత్తులో జరుగబోయే దేమిటో చూడగలగడమో లేక సాధారణ విషయాల్లాంటి దూరంగా నున్నవాటిని చూడగలగడమోలేక పోగొట్టుకొన్నవస్తువు ఎక్కడ కనిపించగలదో చెప్పగలగడమో అని భావిస్తారు.

ఇలాంటి వాటిని 'అనుభవాలు' అని, జనం అంటారు.

సరే, సాధారణంగా ఇలాంటి లక్షణాలు గలవారు గొప్పగా చదువుకున్నవారై ఉండరు. కానీ ఏ కారణంచేతనో వారు ప్రజ్ఞాపాటవంతో పుడ్తారు. కొందరు సంగీత కళాకారులుగా, కొందరు చిత్రకారులుగా, మరికొందరు శాస్త్రకారులుగా, పుట్టినట్లు, వీరు పుట్టుకతోనే అరుదైన అంతర్ దృష్టి లేక దూరదృష్టి గలవారై అవసరం కలిగినప్పుడు వారి నైపుణ్యతను జీవనోపాధికై వాడి దానిని పూర్తిగా భ్రష్టు పట్టిస్తారు. వారికి పరిస్థితులు హాయిగా ఉండి, జీవనోపాధికై శ్రమించనవసరం లేకపోతే సన్నిహిత వర్గాలలో ప్రఖ్యాతి పొందుతారు. ఏదిఏమైనా నిపుణత అనేది ఎల్లప్పుడు ఒకవిధమైన వ్యాపార వ్యవహార శైలికి అవకాశంగా నుంటుంది. ఈ లక్షణాలను కలిగివుండి వాటిని పేరు పొందటానికో లేక డబ్బు సంపాదనకో వాడుకోకుండా ఉండేవారు బహుకొద్దిమంది మాత్రమే. అయితే, ఈ నైపుణ్యతలు ఉన్నత స్థాయికి చెందినవి కావు. జీవితాన్ని అంత అధికంగా ఆధ్యాత్మికపరంగా గడపని వారు సైతం అట్టి లక్షణాలను పొందగలరు. అంతరంగ ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యంపై ఇవి ఆధారపడవు. వీటిని అభివృద్ధికి సూచికలుగా పొరపాటు పడకూడదు.

CWM 6: 353

ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు పొందటం

మీరు ఆధ్యాత్మిక అనుభవం గురించి చెపుతుంటారు. అనుభవమనగా ఏమిటి? ఒకరు దానిని ఎలా పొందగలరు?

అది ఎలాగుంటుందంటే నీకు మామూలుగా నుండే చేతనకన్నా ఉన్నతమైన దానితో నిన్ను సంపర్కంలోకి తెస్తుంది. నీకుగా నీవు ఒక చేతనావస్థను కలిగి వుంటావు. దానిని గురించి అసలు నీకు తెలియనే తెలియదు. అది నీకుండే సాధారణ చేతనాస్థితి, అర్థమయిందా? మంచిది. ఒకవేళ హఠాత్తుగా పూర్తిగా భిన్న మైనది ఒక ఉన్నతమైనది

చోటు చేసుకొన్నదనే ఎరుక నీకు కలిగిందంటే, అప్పుడు అది ఏదైనా కానీ, అది ఒక ఆధ్యాత్మిక అనుభవం అవుతుంది. నీవు దానిని ఒక మానసిక భావనతో రూపొందించ వచ్చు లేక అలా చేయకపోవచ్చు. దానిని నీకుగా నీవు వివరించుకోవచ్చు. లేక అలా చేయకపోవచ్చు. అది నిలిచి ఉండవచ్చు. లేదా ఉండకపోవచ్చు. అది ఒక్క క్షణంలో జరుగవచ్చు. కానీ చేతనలో ఇటువంటి సారభూతమగు వ్యత్యాసం కలిగి నప్పుడు సహజంగానే దాని లక్షణం నీకు మామూలుగా నుండే దాని కన్నా అత్యున్న తమైనది, స్పష్టమైనది, స్వచ్ఛమైనదిగా నుంటే అప్పుడు దానిని ఒక ఆధ్యాత్మిక అనుభవం అనవచ్చు. దీని అర్థం ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు అనబడే ఇతరమైన విష యాలు వేలకొద్దీ ఉన్నాయని.

ఆధ్యాత్మిక అనుభవం కలగాలని మనం ఆకాంక్షించాలా?

ఆధ్యాత్మిక అనుభవానికై ఆకాంక్షించే కన్నా అభివృద్ధి కన్నా మంచిగా నుండాలని లేక మంచిగా పనిచేయాలని ఆకాంక్షించడం వివేకవంతంగా వుంటుందని అనుకుంటాను. ఎందుకనగా కేవలం ఆధ్యాత్మికానుభవానికై ఆకాంక్షిస్తే, అది కాల్పనిక మైన అసత్యమైన అనుభవాలకు ఉన్నతమైన విషయాలుగా పైకి కనిపించే ప్రాణిక పరమైన కదలికలకు దారి తీయవచ్చు. అనుభవాలకై ఆకాంక్షించి తమను తాము మోసపుచ్చుకునే ప్రమాదముంది. వాస్తవానికి అనుభవమనేది అంతరంగ అభివృద్ధి సాధించిన ఫలితంగా దానంతట అది సహజసిద్ధంగా సంభవించాలి. కానీ అనుభవం కేవలం అనుభవం కోసం కాదు.

CWM 6:432 *అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి (9573605734)*

భౌతిక జీవితం - ఆధ్యాత్మిక జీవితం

ఆత్మ సాక్షాత్కారం పొందటానికి జీవితాన్నుండి తప్పించుకోవాలని అనుకొనే వాళ్ళు మామూలు వాళ్ళకంటే భిన్నమైన వాళ్ళుగా, పరిపూర్ణులు కానివాళ్ళుగా నేను పరిగణిస్తాను. వాస్తవానికి వాళ్ళు బలహీన స్వభావులు. కాని బలం, క్రియాశక్తి ఒకవిధమైన ఆరోగ్యకర సమతుల్యత వున్నవాళ్ళు, వాళ్ళఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారాన్ని దైహికంగా కూడా నిజంచేసుకోవడమే అసలైన అవసరం అనుకున్నవాళ్ళు యెక్కడో ఆకాశంలో విహరించడంలో లేక రూపరహిత లోకాలకు వెడలిపోవడంతో సంతృప్తి, చెందరు.

సమస్తం తయారై సిద్ధంగా వున్న మతాన్ని స్వీకరించాలనీ లేక అనుసరించాలనీ లేక ఆ మతంలో భాగస్వాములు కావాలనీ అనుకోవడం మానవుల లోగల "సామూహిక -సహజాతం" నుండి పుట్టుకొస్తుంది. అప్రయత్నంగా వ్యక్తమయ్యే, తాను ఆరాధించే రూపం, తనకే స్వంతమయిన ఆరాధనా విధానం, ప్రతి వ్యక్తికి దైవంతో ఉండే ప్రత్యేక వ్యక్తిగత సంబంధ సత్యాన్ని వ్యక్తపరుస్తుంది. అది ఆదర్శవంతమైన స్థితి.

అతడు ఒక మతంలో పుట్టినందువల్లగాని లేక జనం ఆ మతాన్ని ప్రేమిస్తారు, నమ్ముతారు, ఆచరిస్తారు అనిగాని, లేక ఒక ప్రత్యేకమైన చోటుకు వెళ్ళినపుడు అచటివాళ్ళు ప్రార్థిస్తున్నారు. పూజిస్తున్నారు అనిగాని, అచట తన ప్రార్థనలో, పూజలో సహాయం లభించినదనిగాని ఆ మతాన్ని స్వీకరించడం అనేది బలమైన స్వభావ లక్షణంగాదు. విశేషించి అది బలహీనత లక్షణం అనీ, యెలా చూసినా అతనికి ఒక స్థిరమైన మౌలిక అభిప్రాయం లేని వాడని అంటాను.

అయితే అంతరంగంలోని ఆకాంక్షకు, ఆరాధనకు అనుగుణంగా భౌతిక జీవితంలో సాంప్రదాయక విధానాలను మార్పులు చేసుకోవాలనుకోవడం సరియైన ప్రక్రియ. అది తనను రెండుగా విభజించుకొని బాహ్యభౌతిక జీవితాన్ని యాంత్రికంగా సాధారణంగా కొనసాగిస్తూ, అతనికి సమయం ఉన్నప్పుడు లేక అతనికి వీలైనపుడు తనలోనికి తాను ఉపసంహరించుకొని భౌతిక జీవితంనుండి, భౌతిక చేతననుండి తప్పించుకొని తన ఆధ్యాత్మికానందాలను కనుగొనడానికి సుదూర శిఖరాలకు పోయే వానికంటే యితడు చాలా చిత్తశుద్ధి కలవాడు అవుతాడు.

ఎవరైతే తమ బాహ్యజీవితాన్ని ఒక ఉన్నత ఆకాంక్షకు ప్రతిరూపంగా మలుచుకోవాలనుకుంటారో వారు జీవనితాన్ని రెండుగా విడగొట్టి బాహ్య జీవితం ముఖ్యం కాదని, అది ఏనాడూ మార్పు చెందదని, దానిని అలాగే చూడాలని భావించే వారి కంటే నిజాయితీ పరులు ఉన్నతులు, సన్మార్గులు. నిజానికి ఆంతరిక వైఖరే ప్రధానం

CWM 8:246

సత్యం అనేదానికి ఎలాంటి ప్రచారాలు అవసరంలేదు. అది తనను తాను దాచుకోదు. అలాగని ప్రకటనలు కోరుకోదు. అది తనను తాను ఆవిష్కరించుకోగలదు. ఫలితాలను ఆశించదు. ఎవరి మెప్పునూ వాంఛించదు. అలాగని ఎవరైనా మెచ్చుకొంటే విముఖత చూపదు. ప్రాపంచికమైన ఆకర్షణలకు లోనుగావడం, కించపరచడం లాంటి వాటికి అది లోబడదు. ఇంక యోగ విషయానికి వచ్చినప్పుడు నీ మానసిక

కల్పనలు, ప్రాణిక తొట్రుపాటులన్నింటినీ త్రోసిరాజనాల్సిందే. నీ విశ్వాసమునకుదక్క, ఏ ఒక్క ఇతర నమ్మకాలను, మానసిక ఆసరాలను అవసరాలను గాలికి వదిలేయా ల్సిందే. నీ మనోగతాన్ని, వాసనలను పూర్తిగా విస్మరించాల్సిందే. నీ చేతననుండి వాటిని నిర్మూలించాల్సిందే. అన్ని బంధనాలనుండి బయటపడి ఒక నూతన జన్మగా నీ జీవితాన్ని స్వీకరించు. గతాన్ని పూర్తిగా మర్చిపోయి నీవు ఆకాంక్షించే దిశగా సాగిపో. పూర్తిగా భవిష్యత్తు వైపు చూడు. నీ మతాన్ని, దేశాన్ని, కుటుంబాన్ని వది లేసి కేవలం దైవం వైపే చూడు.

CWM 3: 53 *అనువాదం: యస్. వై. బాషా (9704101385)*

మతము - ఆధ్యాత్మికత

ఆలయాలలో విగ్రహాలను ప్రతిష్ఠించటానికి ఒక సాంప్రదాయ రీతిలో ఉత్సవం నిర్వహిస్తారు. ప్రధాన అర్చకులు లేదా సహాయ అర్చకులు ఎవరైనా కొన్ని నిగూఢమైన శక్తులు — అవి పరిమితమైనవే అయినప్పటికీ — కలిగి ఉండే తన ఆకాంక్షతో వైదిక విధానంద్వారా ఈ పృథ్వికి అతీతమయిన చేతనను ఈ మూర్తులలో ప్రతిష్ఠించ గలుగుతారు. అది ఒక పద్ధతి. ఇది ఒక చెక్క బొమ్మకాదు. కేవలం ఒక రాయికాదు. ఒక చిత్రం మాత్రమే కాదు. ఇందులోకి ఒక వైదిక సంస్కారం ద్వారా శక్తిని కొనిరావటం జరిగింది. మీరు దానితో మాట్లాడవచ్చు అని మీకు చెప్పి ఉంటారు. ఇది సత్యమే. కాని అర్చకుడి స్వభావమేమిటో మనకు తెలియాలి. అతనికున్న మార్మికజ్ఞానం, అతనికి ఎటువంటి శక్తులతో సంబంధమున్నదీ కూడా మనకు తెలియాలి. అందువలన అక్కడ ఎన్నో విషయాలు ఉండవచ్చు. అక్కడ తప్పకుండా, "ఏదో" ఉంది. ఆ తతంగం జరిగినది అసలు ఏ శక్తీలేని అజ్ఞాని, మూర్ఖుడు, కాకపోతే, ఏ శక్తినీ ప్రతి ష్ఠించకుండా కేవలం ఒక పైపై ప్రదర్శన మాత్రమే జరిపి ఉంటే — తప్ప యిలా అరుదుగా జరుగుతుంది. తరచుగా అలా జరగాలని లేదు.) సాధారణంగా అచట యేదో వుంటుంది. కాని దాని స్వభావం, గుణం, మరివాటి సంగతి.....

CWM 4 : 396

మతం సృష్టిలోని ఆత్మకు ఒక పరిమితి. వ్యక్తి తన మానసికమయిన ఆలోచనలకు, తన జీవన పరిమితులకు అతీతంగా స్వతంత్ర్యమయిన ఆధ్యాత్మికమయిన జీవనాన్ని కలిగి ఉంటే ఆ ఆధ్యాత్మికజీవనం మతపరమైన సూత్రాలను అధిగమిస్తుంది. మరింత ఉన్నతమయిన దానిలోకి ప్రవేశిస్తుంది. కానీ అతని సమర్పణ అంతరంగం నుండి రావాలి. కేవలం ముక్తసరి కాకూడదు. అది కేవలం బాహ్యారూపంనుండి వచ్చినదయితే, దాని పరిమితి ఘనతరమై ముందుకు సాగనివ్వదు. తమ పురోగమనం స్తంభించకుండా ఉండాలంటే తప్పకుండా మతం నుండి బయటకు రావలసినవారు కొందరున్నారు. ఎవరైతే మానసికమైన కార్యకలాపాలన్నీ కలిగి ఉండరో, తమను తాము ఏమీ ప్రశ్నించుకోరో, కేవలం తమ హృదయంలో అనంతంగా ఉన్నతమయిన దానికి సమర్పణకై ఆతురతను, తీవ్రమైన భక్తిని కలిగి ఉంటారో, వారికి మతం ఉన్నదా లేదా అన్నది ముఖ్యం కాదు. ఏదైనా ఒకటే అవుతుందికాని ఎపుడైతే పైపై రూపాలకే పరిమితమై పోతారో అపుడు యిక ముందుకు సాగలేరు.

మనసు స్వతంత్రమయి వెలుగులో వసిస్తుంటే తప్పయెంతో దూరం వెళ్ళడం కష్టం. అందుకని అది సుమారుగా ఒక తప్పనిసరి నియమం. (మరీ తప్పనిసరికాదు) కానీ మానసిక మయిన శక్తిని లేనివారు ఏ సిద్ధాంతాన్నయినా వాదించకుండా అంగీకరిస్తారు. తమను భగవంతునికి అనుసంధానించే ఈ ఆంతరికమయిన ఆత్రుత నుండి ఏదీ ఆపలేదని భావిస్తారు. కాని వీరికి మానసికమయిన జీవితం ఉండదు. చాలా పరిమితమై పోతుంది.

ప్రశ్న: ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో కులాల కేమైనా ప్రాధాన్యత ఉన్నదా?

కులాలా? వాటికి ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో పనిఏమిటి? ఎంతమాత్రం లేదు. అది కేవలం ఒక సాంఘికమయిన వ్యవస్థ. మాత్రమే.

ప్రశ్న: బ్రాహ్మణులు దేవాన్ని సేవించడంలో ఎక్కువ ప్రగతి చెందారని చెప్ప బడుతూ ఉంటుందికదా?

చాలా చెప్తూ ఉంటారు. ఆధ్యాత్మిక జీవనం ఈ విషయాలపై ఏ మాత్రం ఆధారపడి ఉండదు. కొన్ని సాంఘికమయిన సదాచారాలు వీరిపై ఆధారపడి ఉంటాయి. అవి కొన్ని పరిసరాలు, ప్రత్యేకమయిన విద్యాశిక్షణ యితరమైన వాటికన్నా మెరుగైన

ఆచార సంప్రదాయాలుండడం వలన ఉంటాయి. కేవలం అంతవరకే.

CWM5: 245-246

భగవంతుడు అనే పదానికి మనమిచ్చే అర్థం.

భగవంతుడు అనే పదానికి మనం ఆపాదించే అర్థాన్నిబట్టి అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది. (ఇది మీకు నేను నాలుగు ఐదు సార్లు చెప్పి ఉంటాను.) ఏదయితే మనకు తెలియదో దేనినయితో మనం పొందటానికి ప్రయత్నిసున్నామో దానిని వ్యక్తం చేయటానికి ఈ పదం ఉపయోగిస్తూ ఉంటాం. మీరు మతపరమైన విద్యా బోధనను అందుకొని ఉంటే మీరు దానిని 'భగవంతుడు' అని పిలువటానికి అలవాటు పడి ఉంటారు. మీరు మరింత తాత్వికపరమైన విద్యను అభ్యసించి ఉంటే మీరు దానిని అనేక నామాలతో పిలవటానికి అలవాటుపడి ఉంటారు. అదే సమయంలో అది ఒక పరమోత్కృష్టమైన సత్యం అని మీరు భావిస్తారు. భగవంతుని గురించి మాట్లాడాలంటే, వర్ణించాలంటే మన చేతనకు అందని వస్తువులకు అతీత మయినదిగా, గహనమయినదిగా ఉన్నప్పుడు దైవం అని పిలుస్తాం. కొన్ని మతాలు మాత్రమే భగవంతుడికొక నిర్దిష్టమయిన రూపాన్నిస్తాయి. కొన్ని సార్లు అనేకమయిన రూపాల నిస్తాయి. అనేకమంది దేవుళ్ళుంటారు. కొన్ని సార్లు ఒకే రూపం, ఒకే దైవం ఉండటం చూస్తాం. కానీ యిదంతా మానవుల ఊహా చిత్రం. మరేదో ఉంది. ఒక సత్యం. మన అభివ్యక్తులకు అతీతంగా సాధనామార్గంద్వారా దానిని అందుకొనటంలో మనం సఫలం కావచ్చు. దానితో మమేకం కావచ్చు. ఒకసారి మమేకం అయినపుడు అది ఏమిటి అనేది మనకు తెలుస్తుంది. దానిని వ్యవస్థీకరించలేక పోవచ్చు. ఎందుకంటే అది మాటలలో చెప్పలేనిది. మీరు ఒక విధమైన పదజాలాన్ని వాడినపుడు మీకొక నిర్దిష్టమయిన మానసికమయిన విశ్వాసం ఉన్నప్పుడు, మీరు దానికి సంబంధించిన పదాలను వాడటం జరుగుతుంది. మీరు మరొక వర్గానికి చెందినపుడు మరొక విధ మయిన మాటలతో చెపుతారు. మీరు ఆ మాటలతో పిలవటం, ఆలోచించటం జరు గుతుంది. మీకు ఒక సరియైన అవగాహన కోసం చెప్తున్నదేమిటంటే అక్కడ ఉన్నది గహనమయినది, ఆలోచనలతో అందుకోలేనిది, అది చాలా చిన్న విషయం. దానికి ఏ ప్రాముఖ్యతా లేదు. అది ఉంది. మనం చేయవలసినదల్లా దానితో అనుసంధానం

కావటమే. దానికో పేరు పెట్టడం లేదా దానిని వర్ణించటం కాదు.

CWM 5: 25- 26 అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాదు

తప్పనిసరిగా ఆ పరమసత్యతలో మనం జీవించగలగాలి

కొన్నిసార్లు ఒకరు ఒక వేదాంత గ్రంథాన్ని అసాంతం చదివికూడా అడుగైనా ముందుకు వేయలేరు. మతాన్ని పరమావధిగా చేసుకొని బ్రతికే ఒక పరమభక్తుడు ధ్యానంలో కూర్చుని వుండికూడా దేనినీ పొందలేడు. కొంతమంది వుంటారు. (మనకి బాగా తెలిసిన ఉదాహరణలున్నాయి.) అతి సాధారణమైన పనులు చేసేవారు, ఉదాహరణకు పాత చెప్పుని మరమ్మత్తు చేసే వ్యక్తి కూడా అనుభవం పొందుతాడు. దానిని గురించి ఆలోచించి చెప్పగలిగే వాని అంతట్నీ మించివున్న అనుభవం అది. ఇది ఒక వరం అంతే! అసలు కావలసింది యేమిటి? దానితో మమేకమై జీవిం చడం. ఒక్కోసారి ఏదో పుస్తకంలో ఒక వాక్యం చదువుతావు. అది నిన్ను వాస్తవికతకు చేరువ చేస్తుంది. కొన్నిసార్లు వేదాంత గ్రంథాన్ని చదువుతావు. లేక మత గ్రంథాలన్ని చదువుతావు. అవేవి ఎక్కడికీ చేర్చలేవు. ఏది ఏమయినా కొంతమంది వ్యక్తులుంటారు, వారికి ఆధ్యాత్మిక పుస్తక పఠనం ముందుకు సాగడానికి సాయం చేస్తుంది. కానీ ఇవన్నీ అప్రధానమైనవి, ఒకే ఒక్క విషయానికి ప్రాధాన్యత వుంది! అది నిజాయితీతో కూడిన నిరంతర తపన, ఎందుకనగా ఈ విషయాలు రెప్పపాటులో జరగవు. అందువల్ల పట్టుదల కలిగి వుండాలి. తాను పురోగమించడంలేదు అని భావించితే అతను నిరా శ చెందకూడదు. అతడు ప్రయత్నించాలి. ఏది తనకు స్వభావంలో అడ్డుగా వుంటు న్నదీ తెలుసుకొని ఆ తర్వాత అవసరమైన పురోగతిని సాధించాలి. అపుడు అతను హఠాత్తుగా పురోగమిస్తాడు. చివరిస్థాయికి చేరినపుడుఒక అనుభవం కలుగుతుంది. చెప్పుకోతగ్గ విషయం యేమిటి అంటే విభిన్నమార్గాలని అనుసరించి, పూర్తిగా విరుద్ధమైన మనస్తత్వాలు కలవారు అత్యధిక విశ్వాసం కలవాడినుంచి లేదా అసలే నమ్మనివారి వరకు, భౌతికవాదులు సైతం అలాంటి అనుభవం దగ్గరకు చేరుకొంటారు. అది అందరి విషయంలోనూ అంతే. ఎందుకంటే అది యధార్థం కాబట్టి. ఎందుకంటే అది నిజం, ఏకైక సత్యత కాబట్టి. అది అతి సామాన్యం. నేనింక ఇంతకన్నా ఏమీ చెప్పను. దానిని గురించి మాట్లాడే విధానం ముఖ్యంకాదు. ఏది ముఖ్యం అంటే

ఆ మార్గాన్ని అనుసరించడమే — నీ మార్గాన్ని ఆ దారి ఎలాంటిది అయినా ఫర్వా లేదు. అవును అక్కడికి యెదగడానికి.

CWM 6 : 26- 27

దివ్యజీవులు, ఆరాధన

నీవు నిజమైన దివ్యజీవుల విషయం తీసుకొంటే, వారు దీనికి ఏ మాత్రం విలువనీయరు. వారు తమను ఆరాధించడానికి ఇష్టపడరు. లేదు, వారికిది ఎలాంటి ప్రత్యేకమైన సంతోషాన్ని యివ్వనే యివ్వదు! వారికి గర్వం లేదు కాబట్టి వారు సంతోషంగా వున్నారని అనుకోకు. గర్వం వల్లనే మనిషి ఆరాధింపబడటాన్ని యిష్టపడతాడు, ఒకవేళ మనిషికి ఎలాంటి గర్వం లేకపోతే అతను ఆరాధింపబడటాన్ని యిష్టపడడు, ఉదాహరణకు: వారు ఒక మంచి ఉద్దేశ్యాన్ని లేదా సున్నితమైన భావ నను, లేదా నిస్వార్థతతో కూడిన లేదా అత్యుత్సాహంతో కూడిన ఒక చిన్న చర్యని, ఒక ఆనందాన్ని ఒక ఆధ్యాత్మిక ఆనందాన్ని చూసినట్లయితే అవి వారికి, ప్రార్థన, ఆరాధనలు, పూజలకన్నా మించిన గొప్పవిలువ గలవవుతాయి....

నేను ఏమి చెప్తున్నానో అది చాలా తీవ్రమైన విషయం. మీరు నిజమైన దేవు డిని ఒక ఆసనంలో కూర్చోబెట్టి, పూజ చేస్తున్నంతసేపు ఆయనక్కడే కూర్చుని వుండాలని నిర్బంధిస్తే దానిని ఆయన ఒక వినోదంగా చూస్తూ వుండవచ్చు, కానీ అది తప్పనిసరిగా ఆయనకి ఎలాంటి సంతృప్తిని యివ్వదు. ఏ సంతృప్తినీ యివ్వదు! నీ పూజ ద్వారా అతను పొంగిపోడు, సంతోషపడడు, గొప్ప వాడుకాదు. నువ్వా ఆలోచనని పూర్తిగా వదిలించుకోవాలి. ఆధ్యాత్మిక మరియు భౌతిక ప్రపంచాల నడుమ ప్రాణిక జీవులకు చెందిన ప్రపంచం మరి యొకటి వుంది. ఆ ప్రపంచమంతా ఇలాంటి వాటితో నిండి ఉంటుంది. ఎందుకనగా యీ జీవులన్నీ దాని మీదే జీవిస్తాయి. కాబట్టి దానితో సంతోషపడతాయి. అది వారికి త్వరితగతిని ప్రాముఖ్యతను యిస్తుంది. ఎవరికయితే ఎక్కువమంది విశ్వాసపరులు, భక్తులు మరియు ఆరాధకులుంటారో వారు అత్యంత ఆనందం పొందుతారు. పొంగిపోతూ, వుంటారు. కానీ ఆ భగవం తుడు వాటికి విలువనిచ్చాడని యెలా ఊహించగలరెవరైనా. దేవుళ్ళు.... నేను నిజమైన దేవుళ్ళగురించి మాట్లాడుతున్నాను, అధిమానస యథార్థ దేవుళ్ళు సైతం — వాళ్ళు ఇంకా వున్నా.... అలా అలా వారికి ఉన్నత చేతనా స్థాయి నిజంగా

వున్నప్పటికీ, అనేక మానవ సహజ బలహీనతలను కలిగి ఉంటారు. ఏ విధంగాను ఇది వారిని సంతోష పెట్టదు. ఒక నిజమైన మంచిచర్య మేధస్సు నిస్వార్థత, లేదా ఒక సూక్ష్మ అవగాహన లేదా ఒక పూర్తి నిజాయితీతో కూడిన ఆకాంక్ష ఇవన్నీ వారికి అల్పమతసంబంధమైన వేడుకలకన్నా అనంతంగా ఉన్నతమైనవిగా కనిపిస్తాయి. అనంతంగా! అసలు పోలికే లేదు.

CWM 6:196

మతపరమైన వేడుక

మత పరమైన వేడుక! ఉదాహరణకు అక్కడ మహాకాళి అని పిలువబడే అనేక శక్తులున్నాయి. వాటికి అతి భయంకరమైన రూపాలు కట్టబెట్టారు. ఎన్నో కులదేవతలుగా కొలువై వుంటారు. అవి చాలా భయంకరమైన ప్రాణిక శక్తులతో నిండి వుంటాయి. నాకు కొంతమంది తెలుసు. వారు ఇంట్లోవున్న కాళికను గురించి ఎంతగా భయ భ్రాంతులై వుంటారంటే, నిజానికి వాళ్ళు ఒక చిన్న తప్పు జరుగుతుందేమోనని వణికి పోతూంటారు. ఎందుకంటే ఏ దయినా ఉపద్రవాలు వస్తే, అవి కాళికాదేవియే పంపింది అని అనుకుంటారు. ఇది ఒక భయంకరమైన విషయము, ఆలోచనకూడా. నాకు ఆ శక్తులు బాగా తెలుసు. కాని అవి ప్రాణిక జీవులు, ఒక విధంగా చెప్పాలంటే వాటికి రూపు వచ్చింది మనుషుల భావనల నుంచే. ఎలాంటి రూపులో! మనుషుల లాంటి, భయంకరమైన, వికృతమైన శక్తుల్ని ఆరాధిస్తారు. అనుకోవటం! ఇంకా ఏమిటంటే ఈ అల్పదేవతలు గొప్పగా అని భావించబడడంకూడా జరుగుతుంది. ఈ దృక్కోణంలో మనుషులు కొద్దికాలమైనా మతసంబంధమైన వాతావరణనుంచి బయటపడటం మంచిదే — ఎంతో భయంతో, ఇలాంటి గుడ్డి మూఢనమ్మకాలకు లొంగిపోవడంవల్ల ప్రతికూలశక్తులు భయాందోళనలు కలిగించే అవకాశం తీసుకొం టాయి. ఈ తిరస్కారణలు, ఈ నమ్మకాలసమయాలు, ఈ కోణంలో మనుషులను మూఢాచారులనుంచి విముక్తులను చేయడం అత్యావశ్యకం, ఎపుడయితే వికృతమైన, అల్పమైన శక్తులకు పాదాక్రాంతంగాకుండా వుంటామో అపుడే మనం యధార్థ ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలని అందుకొనేందుకు ఎదుగ గల్గుతాము. అపుడే పరమసత్యక్రియా శక్తులకు, నిజమైన దివ్యచేతనకు యధార్థమైన దివ్యశక్తితో కలిసి పనిచేయగలుగుతాం.

ఉన్నత స్థాయికి ఎదగకమునుపే వీటన్నింటినీ
బహుదూరంగా, పూర్తిగా వదిలివేయాలి.

CWM 6 : 196-197 అనువాదం: లక్ష్మి తుమ్మల (9014239277)

యోగము, మతము

ప్రశ్న: స్వీట్ మదర్ (మధుమయి శ్రీమాత) యోగానికి మతానికి మధ్యనున్న భేదమేమిటి?

ఒక వ్యక్తి ఏదో విధంగా దైవం ఉన్నాడని వినటమో, లేక దైవంలాంటి దేదో ఒకటి ఉన్నదనో లేక అటువంటి దేదో వున్నదనే వ్యక్తిగత అనుభూతి పొంది అతనిని కనుగొనటానికి సర్వవిధ ప్రయత్నాలు చేయ మొదలుపెడ్తాడు. ఈ దైవాన్ని కనుగొనటానికి అతడేమిటో తెలుసుకొనడానికి అతనితో సాన్నిహిత్యానికి ఆతనితో ఏకంగావడానికి ఇచ్ఛతో ఒక క్రమశిక్షణ యేకాగ్రతకు సంబంధించిన సర్వవిధ ప్రయత్నాలు మొదలు పెడ్తాడు. అప్పుడతడు యోగాభ్యాసం చేస్తున్నాడంటాం. అపుడు ఆ వ్యక్తి దైవాన్ని కనుగొనే ప్రక్రియనంతా వ్రాసి పెట్టుకొని దానిని ఒక స్థిర వ్యవస్థగా మార్చి నిర్దేశించితే అది ఒక మతంగా రూపుదాల్చుతుంది. ఉదాహరణకు అతనంటాడు — దైవం ఇలా ఉంటాడు, దైవాన్ని కనుగొనాలంటే, ఇది నీవు తప్పక చేయాలి. ఈ ప్రత్యేకమైన యోగముద్రలో ఉండాలి. స్థిరపడిన మనోవైఖరితో, నడవడికతో ఉండాలి. నిష్టగా, ఆచారాన్ని పాటించాలి. ఇదంతా సత్యమని నీవు సమ్మతించాలి. "నేను ఈ సత్యానికి పూర్తిగా కట్టుబడి ఉంటాను" అని చెప్పాలి, ఇంకను ప్రపంచంలో ఈ పద్దతి మాత్రమే సరైనదని కూడా చెప్పాలి. ఇదంతా స్థిరసూత్రాలుగా ఆచారాలుగా వ్రాసి వ్యవస్థీకరించి, ఏర్పాటు చేస్తే, అది ఒక మతంగా తయారవుతుంది.

ప్రశ్న: ఈ (మత) పద్ధతి ద్వారా ఎవరైనా దైవాన్ని తెలుసుకోగలరా?

ఎవరికైతే ఆధ్యాత్మిక భవిష్యముంటుందో దైవాన్ని తెలుసుకొనుట కొరకే ఆతనిలో చేతనావంతులవ్వటానికి, ఆతనిలో జీవించటానికి జన్మిస్తారో వారు, యే మార్గమైనా దేన్ననుసరించైనా ఆయన దగ్గరకు చేరతారు. మతాన్ని అనుసరించే వారిలో కూడా కొందరు ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను పొంది దైవాన్ని కనుగొన్నారు — సామాన్యంగా మతాన్ని అవలంబించినను, అవలంబించకున్ననూ కొందరిలో అంతరంగికంగా

గాఢంగా, ప్రేరణ ఉంటుంది. ప్రేరణ వారి అవరోధాలన్నింటినీ తొలగించి ముందుకు నడిపిస్తుంది. అంతట సమస్తము వారి ప్రయోజనానికి తోడ్పడుతుంది.

వారు తమ ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను పరిమితపరచుకొని చాలా మటుకు అనివార్యమైనవి మాత్రము చెప్పి వాటినే తమ సిద్ధాంతంగా చేస్తారు. కాని వారు స్వయంగా పరిమితులకు, నామరూపాలకు, సమస్త నియమాలకు అతీతంగా ఉంటూ కష్టం కాని సత్యమైన ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను పొంది ఉంటారు.

భిన్నమతాల సామరస్యత

అన్ని మతాలను సంయోజనము, సామరస్యము చేయుట మానసిక చైతన్యంతో వీలుకాదు. ఇందుకొరకు ఔన్నత్యాలకు ఎదిగి ఆలోచనలకు ఆవలగా ఉన్న భావాన్ని కనుగొనుట అవసరం. ఆకాంక్షతో ఆత్మసాక్షాత్కారంలో ప్రతి ఒక మతం చేసిన మానవ ప్రయత్నాన్ని శ్రీఅరవిందులు ఇచట ఎత్తి చూపారు. కచ్చితమైన మత సిద్ధాంతాలను మేధోపరమైన భావాలను, వాటి బాహ్యరూపాలుగా తయారుచేసుకొని ఉన్న ఈ మతాలను మనం అంగీకరించడానికి బదులు వాటి మూలతత్వాన్ని అవి ఏ సూత్రాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాయో వాటిని తీసుకొంటే వాటిని యేకం చేయడంలో యిబ్బంది పడం.

మానవజాతి పురోగతి భిన్నపార్శ్వాలు యీ మతాలు. ఇవి పరస్పరం చక్కగా ఒక దానికొకటి పరిపూర్ణం చేసుకొంటాయి. పురోగతికి జీవితాన్ని మరింతగా అర్థం చేసుకొనడానికి దైవాన్ని మరింత సమగ్రంగా చేరడానికీ యింకా చాల వాటితో యేకం కావాలి. వస్తువుల వెనుకనున్న పరమాత్మను చేరడానికి యీ యైక్యత అవసరమని అది వరకే వక్కాణించబడింది. అయినా ఇది కూడా సరిపోదు, వీనితో పాటు అతనికి భవిష్యద్దర్శనంకూడా ఉండి తీరాలి. యే లక్ష్యం దిశగా మానవజాతి ముందుకు సాగుతున్నదో దానిని గురించి ప్రపంచ భవిష్యత్ సాఫల్యత గురించి తెలియాలి. ఒక నూతనయుగానికి నాంది పలికే 'ఆధ్యాత్మిక విప్లవం' అంటే అతి మానసిక విప్లవం గురించి శ్రీఅరవిందులు చెప్పినదాన్ని గురించి చివరకు తెలిసి ఉండాలి.

ఈ అతిమానస చైతన్యంలో ఈ మతాలన్నీ వైరుధ్యాలతో మినహాయింపులతొ యిక నెంతమాత్రం వుండవు. అవన్నీ పరస్పర పూరకాలౌతాయి.

మానసికం మాత్రమే అన్నింటినీ విభజిస్తుంది. ఒక సామరస్యపూరిత మొత్తం తయారవ్వాలంటే , యీ మానసిక రూపం దేనికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నదో అది ఇతర మానసిక రూపాలు ప్రాతినిధ్యం వహించేలా వాటితో యేకమైతీరాలి.

మతానికి ఆధ్యాత్మికజీవితానికి మధ్యనున్న ముఖ్యమైన బేధం ఇదే. ఒక మతం ప్రత్యేకంగా తన రూపాలలో తన కర్మకాండలలో ఒకవిధమైన భావజాలంలో జీవిస్తుంది. అతి కొద్దిమంది అసాధారణ వ్యక్తుల ఆధ్యాత్మికత ద్వారా మాత్రమే అది గొప్పదవుతుంది. ఆధ్యాత్మికజీవితం అన్నింటినీ మించి, అతిమానస ఉపలబ్ధి, ప్రతి కచ్చితమైన మేధోపరమైన రూపం, జీవితానికి సంబంధించిన ప్రతి పరిమితరూపం నుండి స్వేచ్ఛ కలిగి వుంటుంది. ఈ ఆధ్యాత్మికజీవితం సంభావ్యతలను అభివ్యక్తులను ఆలింగనం చేసుకొని ఉన్నత విశ్వసత్యాలకు వాహికగా ఉంటుంది. వాటిని వ్యక్తం చేసేదిగా వుంటుంది. ఒక క్రొత్తమతం నిష్ప్రయోజనమేకాక హానికరం కూడా. ఒక క్రొత్త జీవితాన్ని సృష్టించాలి. ఒక క్రొత్త చైతన్యం వ్యక్తం అవ్వాలి. మేధో పరిమితులకు మానసిక సూత్రాలకు ఆవలనున్నదది. అభివ్యక్తం కావలసిన ఒక సజీవ సత్యం ఈ ఉపలబ్ధిలో ప్రతిదాని సారం దాని సత్యం తప్పక చేరాలి. అది దైవసత్యం యొక్క సాధ్యమైనంత సమస్త సంపూర్ణ విశ్వజనీనప్రకటన అవ్వాలి. ఇది మాత్రమే మానవజాతిని, ప్రపంచాన్ని కాపాడగలదు. ఈ గొప్ప ఆధ్యాత్మిక విప్లవాన్ని గురించే శ్రీఅరవిందులు మాట్లాడేది. దీనినే మనందరం సాక్షాత్కరింపజేసుకోవాలని వారు ఆశిస్తున్నారు.

CWM 9 : 151 — అనువాదం: ఎస్. త్రివేణి *(8008245276)*

ఘటం - అమృతం

వివిధ మతశాఖల మధ్య తగవులు, వివిధ ఘటాల మధ్య తగవులా ఉంది: అమృతాన్ని నింపడానికి తగిన పాత్రగా మతాన్ని అంగీకరించారు. వాటిని తగవులాడుకోనీయండి. మనకు కావల్సింది, అమృతాన్ని పొందటం పాత్ర ఏదైనా సరే, అమృతాన్ని, అమరత్వాన్ని పొందడమే.

— శ్రీఅరవిందులు

అమరత్వాన్నిచ్చే అమృతమే అత్యున్నత సత్యం, అత్యున్నత జ్ఞానం, అత్యున్నతునితో ఐక్యమైతేనే అమృతత్వ చేతన ప్రాప్తిస్తుంది. ప్రతి మతానికి, ఒక ప్రత్యేక మార్గముంటుంది, దైవాన్ని చేరేందుకు. శ్రీఅరవిందులు వాటిని వేర్వేరు

పాత్రలతో పోల్చారు. ఏ మార్గం అనుసరించినా గమ్యమొక్కటే. అదే ముఖ్యమైనది. ఏ కలశంలో పోసినా అదే అమృతం. కాని కొందరంటారు. కలశం మారితే (లేదా నడిచేదారి మారితే) దాని పరిమళం, రుచి మారుతుందని. అంటే దైవంలో నీ ఐక్యత ప్రభావితమౌతుందని. దీనికి శ్రీఅరవిందులు జవాబు ఇలా ఇస్తారు. ఎవరికి వారు వారి అభిరుచికి నచ్చిన మార్గంలో, దైవాన్ని చేరవచ్చు. కాని, అమృతం దైవంలో కలయిక, దాని అమరత్వశక్తిని అది తప్పక కల్గి ఉంటుంది.

CWM 10 :83

మతం ప్రయత్నిస్తుంది - దైవాన్ని తయారు చేయడానికి మనిషి రూపులో

ఎల్లప్పుడూ మతం ప్రయత్నిస్తుంది. మనిషి రూపులో దైవాన్ని తయారుచేయడానికి, బాగా విస్తరించబడ్డ, వృద్ధి చేయబడ్డ, అతిశయించిన మనిషి రూపులో దైవాన్ని చేయడానికి. కాని చివరకు అది, మనిషి లక్షణాలు గల దైవమే. ఫలితంగా, ప్రజలు దేవునికూడ మనిషిలాగే శత్రువుగా పరిగణిస్తారు. వారు చెప్పిన మాట వినకపోతే, చెప్పింది చేయకపోతే, ఆ దైవాన్ని నదిలో పారవేస్తారు.

ప్రశ్న: కాని ఈ దైవాలు కేవలం మానవ కల్పితాలేనా? వాటికి ప్రత్యేక అస్తిత్వం, స్వతంత్రఅస్తిత్వం ఉండదా?

మనం పిలిచే దైవం యొక్క ప్రతిమ ఎలా ఉన్నా, అసహ్యంగా, భయంకరంగా, లేదా ఒక వ్యంగ్య చిత్రంలా ఉన్నప్పటికీ, అది ప్రకటించే దైవం యొక్క ఉనికి, ఎల్ల

మతాలు ఉన్నంతకాలం నాస్తికత్వం, మతాలను సమతూకంలో వుంచడానికనివార్యం. దారితెన్నులు అయిన మతం, నాస్తికత్వం రెండూ అదృశ్యమవ్వాలి. సత్యంకోసం, చిత్తశుద్ధి, అనాసక్త అన్వేషణ జరగడానికి రెండూ అదృశ్య మవ్వాలి. యీ అన్వేషణ లక్ష్యసాధనయెడల సంపూర్ణ సమర్పణా భావం వుండాలి.

CWM 10 : 284

ప్పుడూ దానిలో ఉంటుంది. దానికి ఎల్లప్పుడూ ఒక పూజారి, సన్యాసి, లేదా ఒక సాధువు, ఉంటాడు, దానిలో శక్తిని సాక్షాత్కారాన్ని బయటకు తెచ్చేందుకు. ఇది వాస్తవం. ఇది సత్యం. అక్కడ ఉంది దానిశక్తి, సాక్షాత్కారం. దానినే ఆరాధిస్తారు. పూజిస్తారు. ప్రజలు దాని రూపంగల రాయిని, చెక్కను, లేదా లోహాన్ని కాదు.
CWM 10 :95

మత, ఆధ్యాత్మిక బోధలు

మత బోధ పాతకాలానికి చెందినది, అది ఆపుతుంది, పురోగమనాన్ని. ఆధ్యాత్మిక బోధ భవిష్యత్ కు చెందినది, అది వెలుగును నింపుతుంది. చైతన్యాన్ని, ఎరుకను. అది తయారుచేస్తుంది, నిన్ను భవిష్యత్ సాధనలకు, అనుభవాలకు.

ఆధ్యాత్మిక బోధ మతాలకు అతీతమైనది. అది శ్రమిస్తుంది, ప్రపంచ - విశ్వ-సత్యం వైపు. బోధిస్తుంది అది సూటిగా దైవంలో దైవసంబంధంలో ప్రవేశించడాన్ని.
CWM 12:120

శ్రీమాత జీవితం నుండి ఒక కథ

నేను మొదటిసారి ఇండియా వచ్చినప్పుడు, ఒక జపాన్ పడవలో వచ్చా. దానిలో ఇద్దరు మతబోధకు లున్నారు. వారు ఆంగ్లేయులే. ఒకరు ఆంగ్లికన్, రెండవవారు ప్రెస్ బిటీరియన్లెగలకు చెందినవారు.

ఆదివారం వచ్చింది. మతపరమైన సమావేశం జరగాల్సి ఉంది. ఆ పడవపై. లేదంటే, అనాగరికంగా ఉంటుంది. అప్పుడు ప్రెస్ బిటీరియన్ ఆ సమావేశం జరి పించాడు. అక్కడ కొన్ని మెట్లు దిగువనున్న విశ్రాంతి హాలులో సమావేశం జరిగింది. వాతావరణం వేడిగా ఉంది. మేము ఎర్రసముద్రంలో ఉన్నాం. అందరూ జాకెట్లు, బిగువకాలర్లు, తోలుబూట్లు, టోపీలు, నెక్ టైలు ధరించారు. చేతి అడుగున ఒక పుస్తక ముంచుకున్నారు. స్త్రీలు టోపీలు, గొడుగులు ధరించారు. చేతి అడుగునఒక ప్రార్థనా పుస్తకముంచుకున్నారు. వారంతా, నౌక పైభాగంనుండి దిగువగల విశ్రాంతి హాలుకు ఒక వరుసలో వెళ్ళి గుమిగూడారు. ప్రెస్బిటీరియన్ మతబోధ ఉపన్యాసం ఇచ్చారు. అంతా శ్రద్ధగా విన్నారు. అందరూ ఎంతో తృప్తిగా పైకి వచ్చారు. సక్ర మంగా ఒక బాధ్యత నిర్వహించామన్న తృప్తి వారిలో ఉంది. ఒక ఐదు నిమిషాల

తర్వాత వారంతా, త్రాగుతూ, పేకాడుతూ, బార్ లో ఉన్నారు. వారు మరిచారు మత సమావేశాన్ని. అంతా అయిపోయింది. వారివిధి వారు నిర్వహించారు. అంత కంటే ఏమీ జరగలేదు.

మతబోధకుడు పైకివచ్చి, ఎంతో గౌరవంగా నాతో అన్నారు. మీరు ఎందుకు రాలేదని, నేను అన్నాను "నేను చింతిస్తున్నాను. కాని నాకు మతంపై నమ్మకంలేదు." "ఓహ్! అయితే మీరు నిరీశ్వరవాదులా? అన్నాడు. మతబోధకుడు శ్రీమాత "కాదు, కానేరదు."

మతభోధకుడు: " అయితే ఎందుకు?"

శ్రీమాత: ఓహ్, నేను చెప్తే మీరు నిరుత్సాహపడ్తారు. కాని అతడు పట్టు పట్టాడు, కారణం చెప్పమని.

చివరకు నేను చెప్పా

శ్రీమాత: నన్ను అర్థం చేసుకుందుకు ప్రయత్నించండి. నేను అనుకోవడంలేదు మీరు, మీవాళ్ళు నిజాయితీగా ఉన్నారని. మీరంతా అక్కడకు వెళ్ళారు. ఒక సాంఘిక విధి నిర్వహణకు. ఒకమతాచార నిర్వహణకు మాత్రమే. ఎందుకంటే మీరు నిజంగా అనుకోలేదు, దైవసంబంధంలో ప్రవేశించాలని"

మతబోధకుడు: దైవసంబంధంలో ప్రవేశించడానికా! అది మనం చేయలేము. మనకంత సామర్థ్యం లేదు. మనంచేయగల్గిందంతా కొన్ని మంచి మాటలు చెప్పడమే.

అప్పుడు నేనన్నా, "కాని ఆ కారణం వల్లే నేనక్కడకు వెళ్ళలేదు. ఎందుకంటే, అది నాకాశక్తి కల్గించదు."

CWM 8: 149 *అనువాదం: ఎస్. వై. సోమయాజులు (9247677982)*

*

తాను సత్యంగా చేస్తున్నట్లయితే, అదేదీ ఒక యోగశిక్షణగాలేకపోదు. సవ్యంగా చేయకున్నట్లయితే తపస్సయినా సరే ఉపయోగముండదు. ఎక్కడికీ చేర్చదు. అదే విధంగా సమయమంతా నిన్నే చూసుకుంటూ "నేనేమయినా అభివృద్ధి చెందు తున్నానా? ఇది ఇంకా బాగుండబోతున్నదా. విజయం సాధించబోతున్నదా?" అనుకుంటూ తపస్సు నాచరిస్తూంటే అదప్పుడు మీ అహం అని తెలుసుకోండి. అదింకా యింకా అంతులేనంతయి మరొక దానికక్కడ స్థానం లేకుండా అంతటినీ ఆక్రమిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక అహం అన్నింటికంటే హీనమని ఓ రోజున చెప్పుకున్నాం,

ఎందుకంటే దాని అల్పత్వం గురించి పూర్తిగా అచేతనమయి ఉంటుంది. పరిపూర్ణ దివ్యతనకోనప్పటికీ తానెంతో అధికమని నమ్ముతుంది.

CWM 4 :363

*

ప్రత్యేకించిన సత్యమన్నట్లు గోచరింపజేసే యే ప్రాపంచిక భావననయినా విశ్వభావన నయినా మనం 'మతం' అని, ఈ సత్యం ఒక ఆవిష్కార ఫలితమని ప్రకటింపబడి నందువలన అందులో అందరికీ నమ్మకముండాలంటాము.

మతాలలో అధికభాగం దైవం ఉనికిని ఆయనను, విధేయతతో అనుసరించడానికి నియమాలను రూఢిపరుస్తాయి. అయితే కొన్ని దైవంలేని మతాలున్నాయి. అవి సామాజిక- రాజకీయ సంస్థల వంటివి. ఒక ఆదర్శం పేరున లేక ఒక ఉన్నత స్థితి పేరుతో వాటిపట్ల అదే విధేయత చూపవలసిన హక్కు గురించి వాదిస్తాయి.

సత్యాన్ని స్వేచ్ఛగా అనుసరించడము తనదయిన మార్గంలో స్వేఛ్ఛగా దానిని సమీకరించడం మనిషికున్న హక్కు. అయితే ప్రతి ఒక్కరు ఆ ఆవిష్కరణ తనకు మాత్రమే మంచిదని, దానిని మిగిలిన వారిపై రుద్దరాదని తెలుసుకొని తీరాలి.

*

మతబోధను ఆధ్యాత్మికమని పొరపడరాదు.

మతబోధ గతానికి సంబంధించినది. అభివృద్ధిని తాత్కాలికంగా

ఆధ్యాత్మికబోధ భవిష్యత్తుకు చెందిన బోధ, ఇది చైతన్యాన్ని శాంతివంతం జేసి, భవిష్యత్సాక్షాత్కారానికి తయారుచేస్తుంది.

ఆధ్యాత్మిక బోధ మతాలకంటె ఉన్నతంగా, సార్వజనీన సత్యంవైపు మరలేందుకు కృషి చేస్తుంది.

భగవంతునితో ప్రత్యక్ష సంబంధం లోనికి మనం ప్రవేశించడం గురించి బోధిస్తుంది.

CWM 12 :120

ప్రతి మతము మానవాళికి సహాయ పడింది. విగ్రహారాధనతత్వం మనిషిలో సౌందర్యపు వెలుగును, అతడి జీవితానికి విస్తృతిని ఉన్నతిని పెంచింది. బహుముఖ పరిపూర్ణతను లక్ష్యంగా చేసింది. క్రైస్తవం అతనికి దివ్యప్రేమ, దాతృత్వాల దర్శనాన్ని కొంత యిచ్చింది. బౌద్ధం మరింత వివేకంతో, సాధువు, పవిత్రంగా ఉండడానికి ఒక ఉత్తమ మార్గాన్ని చూపింది. జూడాయిజం, యిస్లాంలు క్రియతో మతధర్మయుత మయిన నమ్మకంతో దైవం పట్ల మిక్కిలి శ్రద్ధాభక్తులతో ఎలా ఉండాలో చూపాయి, హిందూతత్త్వం అత్యంత విస్తారమైన, అత్యంత లోతయిన ఆధ్యాత్మిక సంభవతలను అతడికి విప్పి చెప్పింది. ఈ దివ్యధర్మాలన్నీ పరస్పర ఆలింగనంతో ఒకదానితోనొకటి సమ్మిళితమయితే ఓ మహనీయ కార్యం జరుగుతుంది. కాని బౌద్ధిక మౌఢ్యం మతైక అహంకారం అడ్డుకుంటాయి.

మతాలు ఎన్నో ఆత్మలను రక్షించాయి. కాని యిప్పటికీ, ఏదీ మానవాళిని ఆధ్యాత్మికం చేయలేదు. అందుకు కావలసింది మతమూ, నమ్మకమూ గావు, కాని ఆధ్యాత్మికంగా స్వీయపరిణామం కోసం వదలకుండా సంపూర్ణ అవగాహనతో కూడిన ప్రయత్నం చేయాలి.

SABCL. Vol. 16, p. 393- 4

*

శ్రీఅరవిందులు జన్మించేవరకు ఎల్లప్పుడూ మతాలు, ఆధ్యాత్మికత గత ఆకృతులను కేంద్రంగా చేసుకొనేవి. భూతల జీవితాన్ని నిరాకరించడమే 'లక్ష్యం' గా చూపు తుండేవి. కాబట్టి రెండు ప్రత్యామ్నాయాలమధ్య మీరెంపిక చేసుకోవలసి ఉండేది. అల్పమయిన సంతోషాలు, బాధలు, ఆనందాలు, వేదనలు, సవ్యంగా ప్రవర్తించకపోతే నరకం ప్రాప్తిస్తుందన్న భయాలతో గూడిన యీ ప్రాపంచిక జీవితమో లేదా మరొక ప్రపంచం, స్వర్గలోకం నిర్వాణం, మోక్షం, (విముక్తి) లోనికి పలాయనమో ఎంపిక చేసుకోవాలి.

ఈ రెండింటి మధ్య పెద్దగా ఎంపిక చేసుకొనేదేమీ లేదు. రెండూ సమానంగా అల్పమయినవే.

ఈ మౌలికమయిన తప్పిదం వల్లనే భారతదేశం బలహీనమయి, హీనస్థితికి వచ్చిందని శ్రీఅరవిందులు మనకు చెప్పారు. ఈ దేశాన్నుండి శక్తినంతటినీ (నీరు

గార్చడానికి) బౌద్ధం జైనం జగన్మిధ్యాతత్వం నిర్వీర్యం చేయడానికీ తత్వాలు చాలినంత చేసాయి.

ప్రపంచంలో పదార్థాన్ని మించి ఏదో ఉన్నదని యింకా ఎరుకతో ఉన్న ప్రాంతం కేవలం భారతదేశం మాత్రమే. మిగిలిన దేశాలు ఐరోపా అమెరికా, యింకా యితర మైనవి దీనిని మరిచాయి. అందువలన భద్రపరచి ప్రపంచానికి అందించవలసిన ఒకానొక సందేశం ఆమెవద్ద ఉన్నది. కాని ప్రస్తుతం బురదలో బురదనే చిమ్ముకుంటూ ఆమె చిందులేస్తోంది.

పృథ్వీ జీవితాన్నుండి పారిపోవడంలో సత్యం ఉండదని, అందులోనే ఉంటూ, దైవం దానిని రూపాంతరణ జేసి, దివ్యం జేయడంలో ఉన్నదని ఇక్కడ ఈ భౌతిక ప్రపంచం వ్యక్తమయ్యేందుకు వీలుగా శ్రీఅరవిందులు చూపారు.

CWM12 :211 *అనువాదం: జి. అరుణామోహన్*